

NAŠA DRUŽBA

VJESNIK DRUŽBE SESTARA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

ISSN 1331-8276 • 1/2018 • GODINA LI. • BROJ 117

"Sveti Josip, obično bez buke, čini velika čudesa."

Sv. Leopold Bogdan Mandić

NAŠA DRUŽBA

VJESNIK DRUŽBE SESTARA PRESVETOG SRCA ISUSOVA

GODINA LI., br. 1 (117), 2018.

SADRŽAJ

RIJEČ VRHOVNE GLAVARICE

Uvodnik..... 3

DOKUMENTI

Poruka prigodom Dana posvećenog života 2018..... 4

Objavljen dokument pripremnog predsinalnog sastanka mladih 6

Objavljena nova apostolska pobudnica pape Franje „Radujte se i kličite“ 7

STRANICE SLUŽBENICE BOŽJE MARIJE KRUCIFIKSE

„Srce Isusovo, bdij nad nama!“ 10

140. obljetnica zavjeta Riječke Majke u trećem redu sv. Franje..... 11

Poslanje Riječke Majke u duhu nove Papine pobudnice 12

10. dani hrvatskih svetaca i blaženika 14

Dan službenice Božje Marije Krucifikse..... 16

DOGAĐAJI U DRUŽBI I CRKVI

Proslava Dana posvećenog života u Gospičko-senjskoj biskupiji..... 17

Objavljena aplikacija za pametne telefone „Susret zovem te“ 19

Održano 47. vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica 20

Krčki biskup posjetio sestre i šticićenice samostana u Dobrinju 21

Misno proslavljen Sveti Josip Radnik u samostanu sestara Srca Isusovog..... 22

Poziv na uključivanje u On-line kuću molitve Udruge RENATE..... 23

ODJECI APOSTOLATA

Teško bolesni hrvatski državljani deportiran iz Danske,
smješten u riječki hospicij..... 24

Biblijska tribina pod vodstvom dr. s. Silvane Fužinato 25

Hospicij je pokrenuo lavinu solidarnosti..... 25

Duhovna obnova za obitelji djece koja polaze naš dječji vrtić i jaslice 27

Na putu s Bogom 28

Učenici OŠ Hreljin posjetili samostan Nazaret..... 29

Održan proljetni šahovski turnir u našem Domu 30

Državna domijada u Rovinju.....	31
Održana 43. regionalna domijada iz područja kulture u Karlovcu.....	32
Osvojeno 1. mjesto u kategoriji ženskog šaha na 43. regionalnoj domijadi iz područja sporta.....	34
Domu s ljubavlju.....	34

TRAJNA FORMACIJA

Javljanje s Katehetske zimske škole.....	36
Ispravno shvatiti i živjeti redovničke zavjete u svjetlu milosrđa.....	37
Ususret Isusu koji „izlazi”.....	38
Redovnički zavjeti i milosrđe.....	39
Ispravno shvaćanje i življenje zavjeta u svjetlu milosrđa.....	40
Papa pozvao na molitvu za formaciju u duhovnom razlučivanju.....	42
Duhovne vježbe u vazmenoj osmini.....	42
Duhovne vježbe (13. - 19. svibnja 2018.).....	43

SLUŽBENE OBAVIJESTI	47
----------------------------------	----

PREMINULE POVJERAVAMO BOŽJEM MILOSRĐU

Ana s. Konsolata Kovačević.....	49
---------------------------------	----

POTICAJNA RAZMIŠLJANJA I DUHOVNI ZAPISI

Tri stupa posvećenog života.....	50
Srce Isusovo veličanstva beskrajnoga.....	51
Litanije poniznosti.....	52
Marija na svoju djecu u potrebi „milosti s ruku liva“.....	54
Pušta Bog mnoge ljude u tvoj život.....	56

SLIKE NA OVITKU

Naslovnica: Oltarna slika u Bazilici Srca Isusova, Zagreb; Foto: Zvonimir Atletić.
Druga stranica: Sv. Josip u kapelici samostana Družbe sestara Presv. Srca Isusova, Otočac; Foto: s. Marijana Mohorić. **Treća stranica:** BD Marija u vrtu samostana Kćeri Srca Isusova, Terontola (IT); Foto: s. Marijana Mohorić. **Četvrta stranica:** Članovi i suradnici zajednice Vjera i svjetlo, Rijeka; Foto: fr. Ivan Dominik Iličić, OP.

IZDAJU: Sestre Presvetog Srca Isusova, Cvetkov trg 5, 51 000 Rijeka; Tel.: (051) 254-266; E-adresa: sestre-presv-srca-isusova@ri.t-com.hr; Mrežna stranica: www.sestre-scj.hr * **UREĐUJU:** s. Robertina Medven, s. Marijana Mohorić, s. Lidija Turić, s. Silvana Fužinato * **LEKTURA I KOREKTURA:** s. Robertina Medven i s. Lidija Turić * **ODGOVARA:** vrhovna glavarica s. Nives Stubičar, Cvetkov trg 5, 51 000 Rijeka; Tel.: (051) 652-190, Faks: (051) 254-422 * **PRIPREMA I TISAK:** Tiskara Šuljić * **IZLAZI:** Dva puta godišnje. * **KONTAKT:** nasa.druzba.scj@gmail.com

Uvodnik

Ljubav po svom značenju i poretku je riječ koja označuje Božje ime: „Bog je ljubav“ (1 Iv 4, 8) po kojoj je sve nastalo. U Bogu je izvor svega stvorenog. U današnje vrijeme neke osobe riječ ljubav i obitelj tumače na način koji nije u skladu s prirodnim i Božjim zakonom. Svjedoci smo kako nam mediji i zakoni žele nametnuti ideologiju koja želi uništiti obitelj kao jezgru društva. Zadaća svakog kršćanina je molitva za dar mudrosti svima koji trebaju zauzeti jasan stav i imaju moć odlučivanja u tako važnim odlukama. Prema svojim mogućnostima dužni smo se, svatko na svom području, zauzeti da korijeni kršćanstva na kojima je nastala i razvila se naša kultura, školstvo, umjetnost i drugo ne budu zaboravljeni ili odbačeni kao nešto što je samo povijesno nasljeđe. Evanđelje, Isus Krist, temelj su na kojem su naši preci gradili svoje živote i hrabro umirali za ideale kršćanstva. S. S. Kranjčević je u pjesmi *Mojsije* pisao o opasnosti koja nam se može dogoditi ako počnemo u ideale svoje sumnjati:

*I tebi baš što goriš plamenom
Od ideala slavnih, vječitih,
Ta sjajna vatra crna bit će smrt,
Mrijeti ti ćeš kada počneš sam
U ideale svoje sumnjati!*

U mjesecu lipnju slavimo svetkovinu Srca Isusova te opet iznova meditiramo o Božjoj besplatnoj ljubavi i zahvaljujemo za sve što smo primili od te Božanske ljubavi. U Crkvi i u našem narodu postoje tolike lijepe molitve i pjesme posvećene Srcu Isusovu. Kao najljepša i možda najdublja, najsadržajnije molitve su Litanije Srcu Isusovu koje u mjesecu lipnju redovito molimo. U jednom zazivu molimo: *Srce Isusovo, ognjište ljubavi, smiluj nam se!* To Srce molimo da se smiluje svakom srcu i zapali ga ognjem svoje ljubavi koja spaljuje sve što je nečisto i grešno u našim srcima, a svojom ljubavlju donosi život i mir. Sluga Božji o. Ante Gabrić rekao je: „A ne bih ništa drugo ni želio, nego biti žrtva. Gori, brate pa izgori potpuno!... treba se pretvoriti u kandilo koje gori pred oltarom. Na taj način čovjek ispuni svoj život i ujedno daje život drugima.“

Svim prijateljima, čitateljima Vjesnika, posebno sestrama naše Družbe, čestitam svetkovinu Presvetog Srca Isusova s molitvom da Isus blaga i ponizna Srca, učini naša srca po Srcu svome.

s. Nives Stubičar, vrhovna glavarica

PORUKA PRIGODOM DANA POSVEĆENOG ŽIVOTA 2018.

Predsjednik Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života, msgr. Zdenko Križić i predsjednica Hrvatske redovničke konferencije, s. Ana Marija Antolović, ASC, uputili su redovnicama, redovnicima i posvećenim laicima poruka prigodom Dana posvećenog života 2018. naslovljenu *Siromaštvo i zajedništvo*.

Siromaštvo i zajedništvo

Poštovane redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu, drage sestre i draga braćo u Kristu!

1. Prošle smo godine obilježili prvi Svjetski dan siromašnih koji je proglasio papa Franjo. Na početku svoje poruke za taj dan on je istaknuo riječi Prve Ivanove poslanice: „Dječice, ne ljubimo riječju i jezikom, već djelom i istinom“ (1Iv 3,18). Upravo bi redovnice, redovnici i laici posvećeni u svijetu trebali ove riječi osjetiti kao osobni poziv i poziv svojim zajednicama da se djelatnom ljubavlju približe svakom siromahu i svakom čovjeku u potrebi. Na početku je takva djelovanja uvijek vjera u Isusa Krista koji „sam sebe oplijeni“ (Fil 2,7). Zanimljivo je vidjeti kako govor o Kristu koji se oplijenio apostol Pavao započinje pozivom: „Neka u vama bude isto mišljenje kao u Kristu Isusu“ (2,5). Zavjet siromaštva i odluka da se žive evanđeoski savjeti – ta odluka da čovjek oplijeni samoga sebe – bitni su čimbenik nasljedovanja Krista. U Kristu, pak, ova odluka potaknuta je ljubavlju prema ljudskom rodu. On se opljenjuje da bi postao „ljudima sličan, obličjem čovjeku nalik“ (2,7). Slično se i nasljedovanje njegova siromaštva ne može ostvariti bez osjećaja i stava solidarnosti prema svakom čovjeku, osobito onom u potrebi.

U svojoj poruci papa je upozorio i na to da je u povijesti bilo razdoblja „kada kršćani nisu u potpunosti poslušali taj poziv i kada su dopustili da ih zarazi svjetovni način mišljenja.“ Mogli bismo reći da se isto kroz povijest, a i u našem vremenu, može ponekad primijetiti i kod Bogu posvećenih osoba. Stoga valja uzeti k srcu, kao znak vremena, ovu novu, a opet tako staru brigu Crkve za siromahe i sve osobe u potrebi. Ova briga, kod onih koji su se odlučili za redovnički život ili kod laika posvećenih u svijetu, morala bi dovesti do pravog i dubokog susreta sa siromasima, što je mnogo više od umirivanja savjesti povremenim djelima humanitarne prirode. Ovakav način života, solidaran sa siromasima – kaže papa – donosi „radost i mir duše jer dotičemo vlastitim rukama Kristovo tijelo.“

2. Drugi vidik prisutnosti redovnika i laika posvećenih u svijetu u Crkvi koji bismo ovom prilikom željeli naglasiti jest zajedništvo. U dopisu što ga je u lipnju prošle godine Kongregacija za ustanove posvećenog života i družbe apostolskoga života uputila Hrvatskoj redovničkoj konferenciji stoji između ostaloga: „Tema crkvenog zajedništva ubraja se među najdublje i

najvažnije teme u ovom času: u svijetu kojeg razdiru duboke podjele i sukobi koji nikako da se smire i okončaju, dok ljudi nastoje podizati zidove i prepreke koje dijele narode i države, Crkva svim silama nastoji svjedočiti evanđelje mira, bratstva, zajedništva s Bogom i među ljudima koji su svi Božja djeca i braća među sobom.“ Stoga Kongregacija potiče na „zajedništvo i suradnju koji moraju karakterizirati odnose između svijeta posvećenog života i mjesne Crkve.“

U tom smislu želimo potaknuti na izgradnju takvih odnosa najprije unutar zajednica koje čine Bogu posvećene osobe. To podrazumijeva međusobno poštovanje, razumijevanje, suosjećanje, praštanje. Riječ je o još jednom obliku nasljedovanja Krista. Tko svakodnevno nastoji živjeti takve odnose već djeluje i na odnose zajedništva u Crkvi. Izvor je poziva svih nas u Bogu ili, da se poslužimo riječima Poslanice Efežanima: „Trudite se sačuvati jedinstvo Duha svezom mira! Jedno tijelo i jedan Duh – kao što ste i pozvani na jednu nadu svog poziva! Jedan Gospodin! Jedna vjera! Jedan krst! Jedan Bog i Otac svijetu, nad svima i po svima i u svima!“ (Ef 4,3-6). Ovo temeljno zajedništvo i jedinstvo u Gospodinu briše svaku zavist, ljubomoru, svako nerazumijevanje i zamjeranje, osobito u odnosima unutar Crkve. U tom smo zajedništvu svi pozvani rasti i napredovati. Osoba koja je istinski siromašna duhom poradi kraljevstva nebeskoga (usp. Mt 5,4) prepoznaje bogatstvo u drugima i drugačijima.

3. Radujemo se jer je od prošle godine i na hrvatskom dostupan dokument Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života Za novo vino nove mješine. U tom dokumentu ponuđene su smjernice koje „namjeravaju ukazati na neodgovarajuće prakse, pokazati blokirane procese, postaviti konkretna pitanja, proniknuti djelovanje strukturâ odnosa, upravljanja, izgradnje (formacije) s obzirom na stvarnu potporu koja se time daje evanđeoskom obliku života Bogu posvećenih osoba.“ Time se odgovara na poziv pape Franje da se „izide iz vlastite udobnosti i da se ima hrabrosti poći na sve periferije koje trebaju svjetlo evanđelja.“

Želeći da to svjetlo evanđelja bude prisutno najprije u srcima svih vas, Bogu posvećenih osoba, i da ga zauzeto donosite do najudaljenijih periferija, od srca vam želimo blagoslovljen Dan posvećenog života!

O blagdanu Obraćenja svetoga Pavla, 25. siječnja 2018.

U ime Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenoga života i družbe apostolskoga života, msgr. Zdenko Križić, predsjednik

U ime Hrvatske redovničke konferencije, s. Ana Marija Antolović, predsjednica

Izvor: redovništvo

Nitko nije tako siromašan
da ne može nekako biti od
pomoći svome bližnjemu.

Papa Lav XIII.

OBJAVLJEN DOKUMENT PRIPREMNOG PREDSINODALNOG SASTANKA MLADIH

Mladi, vjera i razlučivanje zvanja

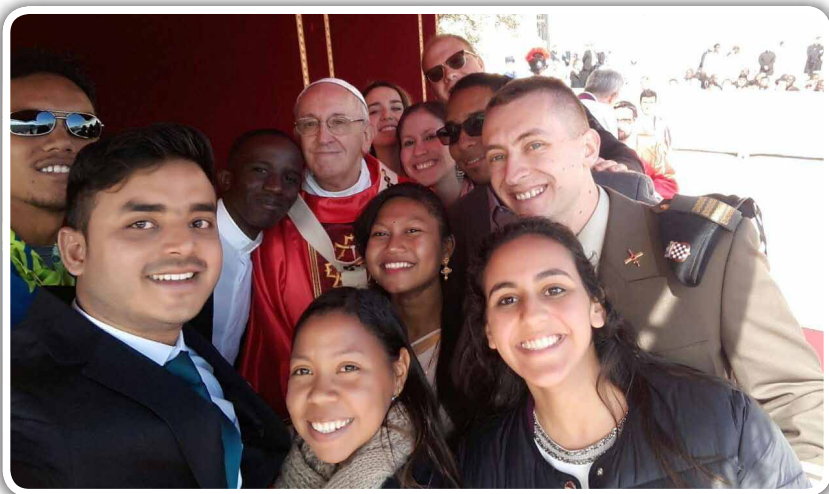
U nedjelju, 25. ožujka, službeno je zaključen pripremni predsinodalni sastanak mladih koji se prošloga tjedna održavao u Rimu. Tim je povodom prošle subote, 24. ožujka, objavljen dokument koji je skupina mladih uručila Svetom Ocu na kraju svečanog misnog slavlja na Nedjelju muke Gospodnje, izvijestio je Radio Vatikan.

Spomenuti je dokument prošle subote na tiskovnoj konferenciji predstavio kardinal Lorenzo Baldisseri, glavni tajnik Biskupske sinode, objašnjavajući da je taj tekst jedan od izvora koji će pridonijeti pripremi radnog dokumenta za samu sinodu. Kardinal je također rekao da će svoje prinose u obliku sažetaka dati i biskupske konferencije te Sinoda istočnih katoličkih Crkvi, a riječ je o dokumentima koji su plod slušanja provedenog u biskupijama diljem svijeta. Katolički je prelat dodao da će rezultati online upitnika koji je predložen mladima te izlaganja na međunarodnom seminaru o mladima koje je organiziralo Glavno tajništvo Biskupske sinode u rujnu 2017. godine također biti pridodani svim tim materijalima, kao i spontane primjedbe koje su im poslali pojedinci i skupine iz čitavoga svijeta.

Glavni tajnik Biskupske sinode istaknuo je kako je dokument podijeljen u tri dijela kojima prethodi uvod. Prvi dio obrađuje temu izazova i prilika za mlade u današnjem svijetu. Pritom se usredotočuje na sljedeća pitanja: formiranje osobnosti, odnos s drugim ljudima, mladi ljudi i budućnost, odnos mladih s tehnologijom i, konačno, potraga za smislom života.

Drugi se pak dio bavi pitanjem vjere i zvanja, razlučivanja i pratnje mladih ljudi. Treći dio usmjerava pažnju na crkvene formativne i pastoralne aktivnosti. Kardinal Baldisseri napomenuo je kako je na susretu sudjelovalo više od 15 tisuća mladih s pet kontinenata – bilo fizički bilo virtualno – predstavljajući tako vršnjake iz cijeloga svijeta. Podsjećamo da će se Biskupska sinoda na temu „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja” održati u Vatikanu u listopadu ove godine.

Izvor: ika

„U srcu mladih nalaze se tri želje: ljepota, dobrota, i istina. Mladi su tražitelji ljepote, proroci dobrote, a dobrota je zarazna, i žedni su Istine, istine koja se ne posjeduje nego se susreće jer Istina je Bog. To je izazov s kojim se mladi imaju suočiti svladavajući kušnje lijenosti i žalosti. Kladiti se na neki veliki ideal, ideal da oblikujete svijet dobrote, ljepote i istine. Vi to možete napraviti; imate za to mogućnosti! Samo hrabro naprijed, stvarajte buku. Gdje su mladi mora biti buke. Poslije će se stvari urediti, ali san je svake mlade osobe uvijek stvarati buku.“

Papa Franjo

OBJAVLJENA NOVA APOSTOLSKA POBUDNICA PAPE FRANJE “RADUJTE SE I KLIČITE”

U Vatikanu je 9. travnja predstavljena nova, treća po redu apostolska pobudnica pape Franje „Gaudete et exsultate” (Radujte se i kličite), o pozivu na svetost u suvremenom svijetu. Dokument je podijeljen u pet poglavlja u kojima Sveti Otac promišlja o pozivu na svetost i kako odgovoriti na njega u suvremenom svijetu. U dokumentu papa Franjo objašnjava da se svecem postaje živeći u skladu s blaženstvima, tim uzvišenim putom, idući protiv struje svijeta. Svi su pozvani na svetost jer je Crkva oduvijek podučavala da je riječ o općem pozivu koji može ostvariti svatko, kao što svjedoče brojni sveti “iz susjedstva”. Život je pak svetosti usko povezan sa životom milosrđa, ključem neba. Prema tome, svetac je onaj koji zna biti dirnut i pokrenuti se kako bi pomagao nevoljnima i zaliječio jade. Svetac je onaj koji je, između ostaloga, u ubrzanom i agresivnom svijetu sposoban živjeti radosno i sa smislom za humor.

Nije "traktat", već poziv

Sveti je Otac u uvodu pobudnice napomenuo da ovaj dokument nije traktat o svetosti s brojnim definicijama i distinkcijama, nego način za ponovno predložiti poziv na svetost sa svim njegovim rizicima, izazovima i prilikama. U prvom tako poglavlju papa Franjo promišlja o pozivu na svetost uvjeravajući da postoji put savršenstva za svakoga i da nema smisla obešhrabrivati razmatrajući modele svetosti koji se čine nedostižnima ili nastojati imitirati nešto što Bog nije imao na umu za nas. Sveci koji su već u Božjoj prisutnosti, hrabre nas i prate – potvrdio je Papa. A svetost na koju nas Bog zove raste po malenim svakodnevnim gestama, toliko često posvjedočenima od strane onih koji su nam blizu, takozvanog "srednjeg sloja svetosti".

Gnosticizam kao samoproslava intelekta bez Boga i bez tijela

U drugom poglavlju Sveti Otac kritizira dva suptilna neprijatelja svetosti: gnosticizam i pelagijanizam. Riječ je o dvije stare hereze iz ranokršćanskih vremena, koje su ipak alarmantno aktualne. Gnosticizam je samoproslava intelekta bez Boga i bez tijela. Riječ je o ispraznoj površnosti, hladnoj logici koja smjera na pripitomljavanje otajstva Boga i njegove milosti dolazeći do točke gdje se daje prednost Bogu bez Krista, Kristu bez Crkve, Crkvi bez naroda.

Neopelagijanizam: Obožavanje volje

Prema Svetom Ocu, neopelagijanizam je druga hereza koja proizlazi iz gnosticizma. Predmet obožavanja ovdje više nije ljudski intelekt, već osobni napor, volja bez poniznosti koja se osjeća nadmoćnom nad drugima jer slijedi određene norme ili zato što je vjerna određenom katoličkom stilu. Opsesija zakonom ili pretjerana briga o liturgiji, nauku ili prestižu Crkve za Papu su, među ostalim, neke tipične značajke kršćanā koje kuša ta hereza u povratku. S druge strane, papa Franjo je podsjetio da je uvijek božanska milost ta koja nadilazi sposobnosti ljudskog uma i volje. Ponekad nesvjesno Evanđelje činimo složenijim i postajemo robovi vlastitih shema – upozorio je papa Franjo.

Blaženstva – put prema svetosti

Iznad svih teorija o tomu što bi svetost bila nalaze se blaženstva. Papa ih postavlja u središte trećega poglavlja, potvrđujući da je tim govorom Isus sa svom jednostavnošću objasnio što znači biti svet. Papa Franjo je potom prošao blaženstva jedno po jedno: od siromaštva duhom, što također znači jednostavnost života, do reagiranja poniznom krotkošću u svijetu koji je ispunjen svađama i sukobima. Od hrabrosti da se damo "probosti" bolju drugih i da imamo "suo-sjećanja", dok svjetovna osoba ignorira probleme bolesti ili žalosti oko sebe odvrćajući pogled; do toga da gladujemo i žeđamo za pravednošću, dok "bande korupcije" dijele "tortu života". Zatim od milosrdnog gledanja, odnosno služenja drugima i praštanja, do održavanja srca čistim od svega onoga što onečišćuje ljubav prema Bogu i blišnjemu. I konačno, od "sijanja mira" i "prijateljstva u druš-

tvu” koje zahtijeva smirenost, kreativnost, osjetljivost i vještinu, pritom svjesni teškoća koje uključuje gradnja mostova među različitim ljudima; do prihvaćanja progonā jer se danas pri-anjanje uz blaženstva može ismijavati i gledati sa sumnjom i negativno, no ipak ne možemo očekivati da sve oko nas bude lako i pogodno kako bismo živjeli Evanđelje.

Milosrđe: veliko pravilo kršćanskog ponašanja

Sveti Otac smatra da jedno od blaženstava, naime “blago milosrdnima”, sadrži veliko pravilo kršćanskog ponašanja koje je opisao Matej u 25. poglavlju svoga evanđelja koje govori o “posljednjem sudu”. Taj odlomak otkriva da biti svet ne znači padanje u navodni mistični zanos, nego živjeti Boga putem ljubavi prema posljednjima. Papa je primijetio da postoje ideologije koje izobličuju Evanđelje. S jedne strane su kršćani koji nemaju odnos s Bogom, koji kršćanstvo preobražavaju u neku vrstu nevladine organizacije. S druge su pak strane oni koji sa sumnjom gledaju na društveno zalaganje drugih, kao da bi ono bilo površno, posvjeto-tovljeno, komunističko ili populističko, ili ga “relativiziraju” u ime etike. Papa Franjo je na ovom mjestu ponovno potvrdio da zaštita svih ljudskih kategorija slabih ili nezaštićenih treba biti jasna, čvrsta i strastvena. I primanje selilaca i izbjeglica, koje poneki katolici – primijetio je Papa – smatraju manje važnim od bioetike, dužnost je svakoga kršćanina jer se u svakom strancu nalazi Krist i nije riječ o Papinoj izmišljotini ili prolaznom hiru.

Obilježja svetosti

Primijetio je potom da je “uživati život”, na što nas poziva “hedonistički konzumizam”, u suprotnosti sa željom da dajemo slavu Bogu koji nas poziva da se “potrošimo” čineći djela milosrđa. U četvrtom poglavlju papa Franjo navodi neophodna obilježja kako bismo razumjeli način života svetosti: postojanost, strpljivost i krotkost; radost i smisao za humor; odvažnost i revnost; put svetosti kao put koji se živi u zajednici i u stalnoj molitvi koja dolazi u kontemplaciji, a koja nije ni izbjegavanje svijeta ni bijeg od njega.

Kršćanski život kao borba protiv Zloga

U petom poglavlju Sveti Otac pojašnjava da kršćanski život nije samo stalna borba protiv svjetovnog mentaliteta koji nas želi zavarati, zatupiti i učiniti osrednjima. Kršćanski se život ne može svesti ni na borbu protiv naše ljudske slabosti i naših sklonosti, nego je to također stalna borba protiv Zloga koji nije mit, već osobno biće koje nas muči. Njegovim se lukavstvima trebamo budno suprotstaviti koristeći moćna oružja molitve, razmatranja riječi Božje, sakramenata, djelatne ljubavi, zajedničkog života i misionarske predanosti.

Važnost razlučivanja

Papa je napomenuo da je također važno razlučivanje, posebno u doba koje nudi goleme mogućnosti djelovanja, ometanja i rastresenosti: od putovanja, preko slobodnog vremena, do prekomjernoga korištenja tehnologije koji ponekad onemogućuju da čujemo Božji glas. Sveti je Otac pozvao na posebnu brigu o mladima koji su često izloženi kulturi stalnog “zappinga” ili “surfanja” virtualnim svjetovima udaljenima od stvarnosti. Ne razlučujemo da bismo otkrili što još možemo izvući iz ovoga života, nego to činimo da bismo prepoznali kako možemo bolje ostvariti poslanje koje nam je povjereno krštenjem – napisao je papa Franjo i zaključio – To uključuje spremnost na žrtvu, pa čak i žrtvovati sve.

Izvor: laudato

„SRCE ISUSOVO, BDIJ NAD NAMA!“

Sl. Božja Marija Krucifiksa Kozulić

Biblija je zbirka *knjiga* koje Hebreji i kršćani na svoj način smatraju svetima, Bogom nadahnutima. U njoj prepoznamo dokaze Božje ljubavi prema svemu stvorenom, a posebno prema ljudima. Najčudesniji događaj u povijesti izraelskog naroda svakako je prijelaz preko Crvenog mora. Tu čitatelj prepoznaje Božju brigu i ljubav prema izabranom narodu i zahvaljuje Bogu jer ga je u različitim situacijama spašavao po izabranim pojedincima koji su se odvažili ući u svetu igru s Bogom. On nikoga nije iznevjerio, kako piše apostol Pavao, „on vjeran ostaje“ (2 Tim 2, 13). Prisjetimo se Davida, Josipa Egipatskog, Estere, proroka... Svi su oni doživjeli čudesna djela koja je Bog izveo u njihovim životima. Ipak, vrhunac te ljubavi i Božje brige za nas ljude, ali i svakog pojedinog čovjeka dogodio se na Kalvariji kada je Sin Božji - Isus Krist prolio svoju krv i dao svoj život za nas i naše spasenje. Isusovo Srce probodeno kopljem izvor je ljubavi koja

se iz tog Srca kao rijeka izliva na sve ljude, pere nas od svih grijeha i čuva da ne bismo odlutali.

Majka Krucifiksa u svom, ne baš kratkom životu, doživljavala je Božju ljubav kao zaštitu i pomoć u raznim životnim poteškoćama. Molila je uvijek, posebno je u kriznim situacijama vapila: „Srce Isusovo, bdi nad nama!“ I mi, duhovne kćeri Majke Krucifikse, također vapimo da to Srce puno ljubavi uvijek bdije nad nama, vodi nas, hrabri i upravlja našim djelima. Molimo Božansko Srce da u današnje vrijeme bdije nad našom Družbom, nad svakom sestrom, molimo za nova duhovna zvanja u Crkvi i Družbi. Molimo da ljubav Srca Isusova bdije nad našom Domovinom i svijetom da zavlada mir, zajedništvo, dobrota, praštanje, da svaka osoba osjeti ljubav Srca Isusova, najboljeg Srca u kojem *ima mjesta za ljude sve*. Vjerujemo da samo pod zaštitom Srca Isusova možemo doći do cilja - spasenja duša naših.

Duboka zahvalnost obuzima nam dušu kada pogledamo u osobnu prošlost i prepoznamo toliku Božju ljubav koja nas je pratila, vodila, branila i hranila u životnim poteškoćama. Povijest našeg i svakog naroda prožeta je znakovima Božje ljubavi. Da nad nama i našim hrvatskim narodom nije bdjelo Srce Isusovo, bili bismo izgubljeni.

U svagdašnjem životu, u radosti i životnim križevima utecimo se zagovoru službenice Božje Majke Marije Krucifikse da nama izmoli milost trajne zaštite Srca Isusova.

s. Nives Stubičar

140. OBLJETNICA ZAVJETA RIJEČKE MAJKE U TREĆEM REDU SV. FRANJE

Postulatura službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić u suradnji s riječkim bratstvima Franjevačkog svjetovnog reda (OFS) u četvrtak 22. veljače u svetištu Majke Božje Trsatske organizirala je program obilježavanja 140. obljetnica zavjeta Riječke Majke u Trećem redu sv. Franje.

O Mariji Kozulić i njezinoj povezanosti s Franjevačkim svjetovnim redom, u auli Ivana Pavla II., govorila postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić. Nakon predavanja, euharistijsko slavlje s nakanom za proglašenje blaženom Marije Krucifikse predvodio je fra Matija Koren, a liturgijsko slavlje animirale su pjevanjem rođene sestre Barbara i Maristela Benigar sa svojom majkom Marijom Brezac Benigar. Klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom predvodio je fra Mario Zubak, župnik župe sv. Jurja. „Predstaviti Mariju Kozulić kao franjevačku trećoredicu nije teško, iako ona potječe iz bogata roda Kozulića, brodovlasnika i brodograditelja, oni su gotovi svi mahom bili franjevački trećoredci i kao takvi oporučno su ostavljali svoja dobra crkvenim i karitativnim ustanovama”, rekla je s. Dobroslava govoreći o razlogu ovog susreta na Trsatu. Svoju duhovnost Marija je produbila kada je u svojoj 26. godini pristupila Trećem pokorničkom Redu sv. Franje, ovdje u svetištu Majke Božje Trsatske, 4. siječnja 1877. i obukla trećoredsko odijelo uzevši ime s. Eleonora, a zavjete je položila na današnji dan 22. veljače 1878. godine, točno prije 140 godina.

Franjevačku misiju pomaganja siromašnima i potrebnima Marija je nastavila tijekom cijelog svog života, a vrhunac je doživjela utemeljenjem Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. „Po njezinu laičkom apostolskom angažmanu u Crkvi i svijetu vidim ju kao preteču II. vatikanskog koncila i smatram da je ona prethodnica današnjih angažiranih vjernika laika, u pastoralno-karitativno-socijalnom i odgojnom radu u našem gradu Rijeci i riječkoj Crkvi i da od nje i danas, 95 godina poslije njezine blažene smrti, imamo što naučiti i pronaći nadahnuće jer je i danas potrebno djelovati istom revnošću, apostolskim ili misionarskim zanosom”, zaključila je s. Dobroslava svoje izlaganje.

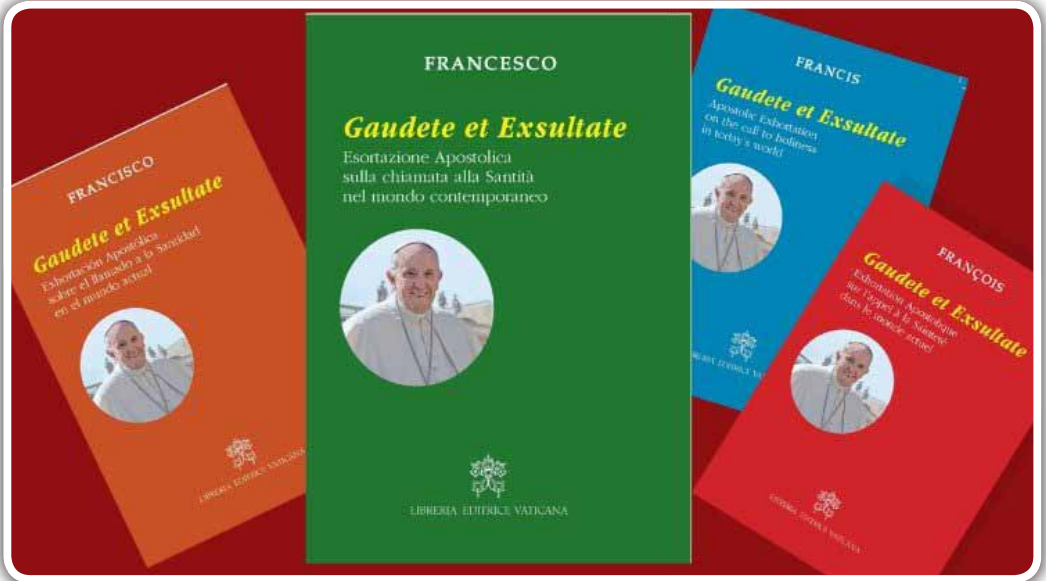
Izvor: laudato

POSLANJE RIJEČKE MAJKE U DUHU NOVE PAPINE POBUDNICE

Helena Anušić razgovarala je sa s. Dobroslavom Mlakić o poslanju službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić u duhu nove Papine apostolske pobudnice "Gaudete et exsultate".

Helena Anušić i s. Dobroslava Mlakić – Rijeka

Nedavno je u Vatikanu predstavljena nova apostolska pobudnica pape Franje „Gaudete et exsultate – Radujte se i kličite“, o pozivu na svetost u suvremenom svijetu. Papa Franjo objašnjava da se svecem postaje živeći u skladu s Blaženstvima, to jest idući uzvišenim putem, protiv struje svijeta. Prema koncilskom učenju svi smo pozvani na svetost i Crkva je oduvijek učila da je riječ o općem pozivu koji svatko može ostvariti, kao što to svjedoče brojni sveti „iz susjedstva“. Živjeti i koračati putem svetosti znači biti povezan sa životom milosrđa, ključem neba, kaže papa. A na koji način je tu svetost ostvarila Riječka Majka, reći će nam postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić.

Može se reći da je i službenica Božja Majka Marija Krucifiksa Kozulić shvatila svoj kršćanski poziv na svetost tako što je njezin životni program i cilj prema kojemu je ona rasla služeći bijednima bio da u životu konkretno posvjedoči ili ostvari evanđeoska Blaženstva i to prvotno kao aktivna laikinja, a kad je prigrlila redovnički život i kao redovnica te utemeljiteljica Družbe. Zapravo njezino se apostolsko poslanje prije svega ogledava u životnom programu koji je otvoren prema drugima, siromašnima, rubnima, malenima i slabima jer ju je duboko dirala ljudska patnja. A i papa Franjo govori u Pobudnici da je svetac upravo onaj koji zna biti dirnut i pokrenuti se kako bi pomagao nevoljnima i zaliječio jade. To je u svoje vrijeme činila i Marija Kozulić. Majka Marija Krucifiksa zapravo se u velikoj težnji i čežnji za svetošću u duhu Blaženstva opredijelila živjeti siromašno i služiti siromašnima i tako je postala glas dobrote, ljubavi i milosrđa nebeskog Oca. Naime, njezino poslanje usko je vezano uz ljubav

prema onima koji su bili gladni i žedni pravednosti jer u siromasima prepoznaje lice raspetog i siromašnog Krista koji se poistovjetio s potrebnima svake vrste: "Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me" (Mt 25, 35). Papa Franjo govoreći o svetosti i što bi svetost bila, iznad svih teorija, ističe Blaženstva. Majka Marija Krucifiksa se već samim time, što se stavila na stranu siromašnih, slabih, nemoćnih i napuštenih da im osigura život dostojan čovjeka, opredijelila se za pravednost pred Bogom i pred ljudima. Jer sastavni dio pravednosti je činiti dobro i izbjegavati zlo. Odnosno u Katekizmu Katoličke Crkve br. 1836, čitamo da je pravda dati po Božjoj ljubavi čovjeku što mu pripada i ljubiti Boga, koji nas je prvi ljubio (usp. 1 Iv 4, 10-14).

U borbi za pravdu i pravednost Riječka Majka proročki se borila i trpjela, a nagradu je očekivala jedino od Svevišnjega, kako se izražava i njezin duhovnik fra Kajetano, a o čemu svjedoče kronike. S. Dobroslava, što još na ovu temu možemo pronaći u kronikama?

Majka Krucifiksa imala je istančan osjećaj za pravednost. U borbi za malene i nemoćne zauzimala se kod crkvenih i svjetovnih vlasti. Kad se njezin Zavod prenapučio siromašnom djecom i vidjevši da im neće moći svima sve priskrbiti, obraća se i imućnicima ovoga svijeta ne bi li pokrenula i njihova srca prema potrebnima. U svom apostolatu bila je vođena pravednošću, poletom, hrabrošću i snagom jer je sve radila na slavu Božju, snažno se zalažući za duhovno i materijalno dobro bližnjega što je ispunjalo njezinu dušu u čeznuću da živi u zajedništvu s Bogom ovdje na zemlji i da će to postići i nasititi se pravednošću u vječnosti. Također je molila za sve one koji su bili gladni pravednosti jer su bili obespravljeni i gurnuti na rub društva bez najosnovnijih potreba za život. Molila je trajno za svoje siromahe, a osobito za djecu i mladež, koji su u svojoj nejakosti trpjeli zbog oskudice osnovnih potreba za život zbog društvene nepravde. No, napokon zauzimanje za pravednost Majku Mariju Krucifiksu dovelo je i do vlastitog progonstva koje je ona prihvatila kao izraz Božje volje, jer njezina pravednost nije bila tek vlastiti osjećaj, nego vršenju volje Božje. „Blago progonjenima zbog pravednosti: njihovo je Kraljevstvo nebesko“ (Mt 5, 10)! I kao žena velikog srca prema potrebnima, zauzetost za pravednost, prema Isusovim riječima, osjećala je snažno kao i najosnovniju potrebu za hranom i pićem. I konačno krepost pravednosti koju je Riječka majka živjela prema Bogu i ljudima, sastojala se u njezinoj revnosti i vjernosti u opsluživanju Božjih zapovjedi, ali i u obdržavanju dragovoljno preuzetih obveza (zavjeta) u redovničkom staležu, po kojima je vjerno nasljeđovala Krista siromašnog, poslušnog i čistog.

Izvor: vaticannews

“Udijeli mi, Gospodine,
duboku poniznost i
milosrdnu ljubav.”

Sl. Božja
Marija Krucifiksa Kozulić

10. DANI HRVATSKIH SVETACA I BLAŽENIKA

Dan službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić (3. dan)

Molitvenim, književnim i glazbenim programom te misnim slavlje u čast službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić koje je predvodio delegat-sudac Zvonimir Kurečić, projekcijom dokumentarnoga filma „Riječka majka – Marija Krucifiksa Kozulić“ scenarista i redatelja Bernardina Modrića te radionicama za djecu o temi hrvatskih svetaca i blaženika u subotu 26. svibnja 2018. održan je program trećega dana 10. Dana hrvatskih svetaca i blaženika. Nakon uvodnih pozdrava župnika križevačke župe sv. Ane Stjepana Sovičeka, pretprogram posvećen službenici Božjoj izvele su postulatorica kauze s. Dobroslava Mlakić te glazbenice Barbara Brezac Benigar i Daniela Siggoreo Morsan.

Slijedilo je misno slavlje koje je predslavio sudac-delegat u postupku za proglašenje službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić blaženom dr. Zvonimir Kurečić. U propovijedi je govorio da je život Marije Krucifikse u Rijeci - u drugoj polovici 19. i u prva dva desetljeća 20. stoljeća - bio ostvarenje blaženstava, da je ona evanđelje u potpunosti ostvarila u svojem životu. Kao velika karitativka gladne je hranila, gole odijevala, neuke obrazovala, darivala je ljubav djeci i svima u potrebi, pripovijedao je dr. Kurečić. „Iz razgovora s ljudima doznao sam da je ljudi i danas zovu Riječkom Majkom, kao što su, primjerice, u Indiji zvali Majku Terezu“ – rekao je dr. Kurečić i istaknuo da je službenica Krucifiksa njegovala veliku ljubav prema euharistiji i euharistijskom klanjanju. „Za nju je adoracija bila promatranje neizmjerne ljubavi Božjega srca, zato je ona molila za čitavo čovječanstvo sa željom da svaki čovjek nađe put prema Bogu, da si svatko nađe put spasenja“ – zaključio je dr. Kurečić i pozvao na molitvu Krucifiksi Kozulić kako bi se izmolilo čudo koje je potrebno za njezino proglašenje blaženom.

Glazbeni obol misnome slavlju dala je kantautorica popularne duhovne glazbe Daniela Sisgoreo-Morsan koja je otpjevala i nekoliko pjesama posvećenih službenici Božjoj koje je sama skladala. Na misi je, uz više propadnica Družbe sestara Presvetoga srca Isusova iz Rijeke i Zagreba, sudjelovala vrhovna glavarica s. Nives Stubičar. Nakon mise projiciran je dokumentarno-igrani film „Riječka majka – Marija Krucifiksa Kozulić“ scenarista i redatelja Bernardina Modrića koji je uoči projekcije ispriopovijedao o okolnostima snimanja filma.

Tijekom jutra u križevački Hrvatski dom stiglo je više ekipa vjeroučenika koje su, pod pokroviteljstvom mjesječnika „Mali koncil - Mak“, tijekom jutra i prijepodneva sa svojim vjeroučiteljima stvarale dramske, likovne, glazbene i plesne izričaje na temu hrvatskih svetaca i blaženika. Njih je, kao i njihove voditelje, vjeroučitelje ili časne sestre pozdravio urednik „Maloga koncila“ Vojmil Žic te koordinatorice radionica Valentina Jurišić i Renata Vivek Božić. U popodnevnim su satima djeca stvoreno pokazala u javnoj izvedbi. Glazbeno je susret obogatila gitaristica Marija Selak, a kroz program je u ime organizatora vodila Tanja Baran. Udruzi za promicanje znamenitih Križevčana „Dr. Stjepan Kranjčić“, križevačkim župama sv. Ane te BDM Žalosne i sv. Marka Križevčanina kao organizatorima suorganizacijski su se pridružile križevačke gradske ustanove: Pučko otvoreno učilište, Gradska knjižnica „Franjo Marković“, Glazbena škola Alberta Štrige i Gradski muzej.

Tanja Baran

«Kličimo, sestre, skupljene
oko Srca, koje svu svoju
ljubav čovjeku htjede dati.
Potom radosne ovdje u
hramu zazovimo Gospodina i
sjedinjene pjevajmo:
Neka živi Isus!
Stari čovjek u nama nek' se
promijeni, nek' se podigne i
ojača nadom palih, radošću
uskrslih. Blažena riječ koja
otvara nebo i prikazuje Hostiju,
Hostiju istinitu, kruh jakih,
Bogočovjeka, našega Kralja.
Kličimo, sestre...
O, slatki zavjete ljubavi vječne,
neizreciva Tajno, zalog naše
vječne nagrade. Vjerujem,
klanjam se! Ako ja i klonem, Ti
podrži, Ti uzmi: moju vjeru, svu
radost i moju pamet.»

Sl. Božja
Marija Krucifiksa Kozulić

DAN SLUŽBENICE BOŽJE MARIJE KRUCIFIKSE

Prigodnim duhovno-formativnim sadržajem svakog **29. u mjesecu** obilježavamo u našim zajednicama Dan naše utemeljiteljice, službenice Božje Marije Krucifikse Kozulić.

U samostanu Presv. Srca Isusova

(Rijeka - Pomerio 17)
Večernja u 17.15 sati
Krunica u 17.30 sati
Euharistijsko slavlje u 18 sati
Euharistijsko klanjanje

U Kući matici

Samostan "Nazaret"

(Rijeka - Cvetkov trg 5)
Euharistijsko slavlje u 7 sati
Euharistijsko klanjanje od 15 do 18 sati

U Kući novicijata

(Zagreb - A. Alagovića 44)
Euharistijsko klanjanje od 8.30 do 12 sati

U samostanu Gospe Lurdske

(Slatina - Braće Radića 19)
Euharistijsko klanjanje
od 7.30 do 18.30 sati
Euharistijsko slavlje u 18.30 sati

U samostanu Bezgrješne

(Kraljevica - Strossmayerova 14)
Euharistijsko slavlje u 9 sati
u župnoj crkvi sv. Nikole
Euharistijsko klanjanje od 18 do 19 sati
u kapelici samostana

U katedrali Navještenja BDM

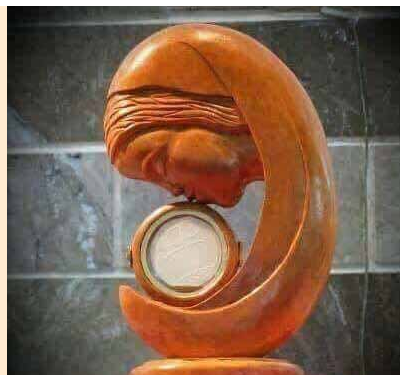
(Gospić)
Euharistijsko slavlje u 18 sati
Euharistijsko klanjanje

Milosti primljene zagovorom službenice Božje Majke Marije Krucifikse Kozulić možete javiti na sljedeći kontakt:

s. Dobroslava Mlakić,
postulatorica kauze za proglašenje blaženom Utemeljiteljice
Družbe sestara Presvetog Srca Isusova
Pomerio 17, 51 000 Rijeka
e-adresa: postulatura.m.k.kozulic@gmail.com
dobroslavam@yahoo.it
Tel./faks: 051 325 936

Ljubav je jedino sredstvo
kojim se sprječava zlo, a
potiče dobro.

Sl. Božja
Marija Krucifiksa Kozulić

PROSLAVA DANA POSVEĆENOG ŽIVOTA U GOSPIČKO-SENJSKOJ BISKUPIJI

Gospičko-senjski biskup mons. mr. Zdenko Križić, iz pastoralnih razloga, pozvao je Bogu posvećene osobe koje djeluju i žive na području njegove biskupije, u četvrtak 1. veljače 2018. uoči Dana posvećenog života, da zajednički obilježe Dan posvećenog života. U dvorani Biskupskog ordinarijata u Gospiću, održao je u 16.30 sati predavanje na temu: „Redovničko posvećenje“. Odazvali su se devet redovnika i devet redovnica, gotovo svi koliko ih ima u ovoj biskupiji. Biskup je svoje izlaganje počeo od tradicije Crkve u kojoj su redovničke zavjete uspoređivali s krštenjem i mučeništvom. Zavjeti su drugo krštenje. Monasi su se smatrali zakoniti nasljednici mučenika, u asketskom pokorničkom smislu dugog umiranja i „ubijanja starog čovjeka“. Put rasta u sazrijevanju i ostvarenju savršenstva kršćanskog života u svetosti, ostvaruje se po krsnoj dinamici smrti *starog čovjeka* i novog života u Isusu Kristu, u kome postajemo novo stvorenje. Tako se svaki autentičan duhovni put sastoji od *asketskog* napora, mrtvljenja te od sakramentalnog i molitvenog života u kome redovnici po vjeri, ufanju i ljubavi sudjeluju u otajstvu Isusa Krista.

Govoreći o posvećenom životu biskup je citirao Apostolsku pobudnicu Ivana Pavla II. *Vita consecrata* o posvećenom životu i njegovu poslanju u Crkvi i svijetu, Dekret o obnovi redovničkog života *Perfectae Caritatis*, Dogmatsku konstituciju o Crkvi *Lumen gentium*, Bibliju i druge dokumente i publikacije u kojima je naglasak na posvećenju osobe Bogu. Čovjek se ne može posvetiti svojim snagama i svojim umijećem. Redovnički život je prvenstveno dar od Gospodina koji osoba u određenom trenutku života prepoznaje, prihvaća i odlučuje se na redovnički život. Evanđeoski zavjeti su odgovor na Božji poziv. Redovnici su cijeli „svoj život stavili na raspolaganje njegovoj službi. To im daje neku posebnu posvetu, a ta ima svoje duboko korijenje u krsnoj posveti koju potpunije izražava“ (PC, 5).

Božja riječ je za njih glas koji moraju neprestano slušati. Bog mora biti sve za njih. Svoj život trebaju provoditi tako da se vježbaju u svakoj kreposti (usp. PC, 5).

Posvetiti se Bogu ne znači zaboraviti sve ostalo. Njihov duhovni život posvećen je također dobru Crkve. Moraju nastojati ukorijeniti i osnažiti kraljevstvo Božje u dušama, u svim dijelovima svijeta (usp. LG, 44; PC, 5). „Stoga, članovi bilo koje ustanove, jer prije svega i samo Boga traže, trebaju spojiti kontemplaciju, po kojoj se umom i srcem s njime sjedinjuju, s apostolskom ljubavlju koja ih goni suradnjom se uključiti u djelo otkupljenja i širenja kraljevstva Božjega“ (PC, 5). U svim svojim životnim dobima trebaju živjeti s Kristom. „Oni prinose Bogu izvrsnu žrtvu hvale, a narod Božji rasvjetljuju bogatim plodovima svetosti, primjerom ga potiču i otajstvenom apostolskom plodnošću promiču njegov porast“ (PC, 7).

„Članovi u prvom redu trebaju odgovoriti svom pozivu – tj. nasljedovati Krista i služiti samom Kristu u njegovim udovima – zbog toga njihova apostolska djelatnost treba proizlaziti iz intimnog jedinstva s njim. Odatle raste i ljubav prema Bogu i bližnjemu“ (PC, 8).

Drugi vatikanski sabor jasno zaključuje o redovnicima: „Neka svi redovnici svojom cjelovitom vjerom, ljubavlju prema Bogu i bližnjemu, ljubavlju prema križu i nadom u buduću slavu šire po cijelom svijetu Kristovu dobru vijest, da svi vide njihovo svjedočanstvo i slave Oca našega koji je na nebesima (usp. Mt 5, 16)“ (PC, 25). Redovnici su pozvani živjeti kao apostoli služeći Kristu. Ako ne surađujemo s posvetom Bogu onda naš život gubi smisao.

Nakon kraće rasprave, svi su pošli u gospićku katedralu gdje je u 18 sati misno slavljem predvodio biskup Križić, a koncelebrirali su: biskup u miru mons. Mile Bogović, župnik gospićki preč. Mario Vazgeč, generalni vikar mons. Marinko Miličević, ekonom biskupije preč. Nikola Turkalj, biskupov tajnik i kancelar preč. Mišel Grgurić i redovnici: fra Ante Kukavica, don Stjepan Tribuljak, don Goran Antunović, fra Draženko Tomić, fra Ante Bekavac, fra Petar Grubišić, fra Tino Labrović, fra Božo Mandarić, a asistirao je đakon fra Toni Šimunović Erpušina. Od redovnica sudjelovale su: s. Miranda, milosrdnica i naše sestre: Ciprijana, Judita, Amalija, Celestina, Ljubomira, Miranda i s. Robertina. Pjevao je katedralni zbor uz orguljsku pratnju Franje Puškarića, a među vjernicima isticali su se budućí ovogodišnji krizmanici.

Biskup je na početku propovijedi pozdravio prisutne redovnice i redovnike te rekao „da je dan osoba Bogu posvećenog života ustanovio papa Ivan Pavao II. 1997. godine i odredio da se obilježava 2. veljače na Svijećnicu. Naveo je tri razloga za uspostavu ovog dana:

a) Zahvaliti Bogu za veliki dar koji je dao svojoj Crkvi jer je posvećeni život, tijekom povijesti, obogatio Crkvu mnogostrukim karizmama, mnogostrukim darovima Duha. Sveti Otac je tu naveo i jedan citat od svete Terezije u kome je ona izjavila: ‘Što bi bilo od svijeta da nema redovnika?’ Doprinos redovništva je na mnogim sektorima nemjerljiv.

b) Drugi razlog slavljenja je da se promiče poznavanje i poštivanje posvećenog života u Božjem narodu jer je on, najvjernije nasljedovanje Isusova stila života u Crkvi, a to su čistoća, poslušnost i siromaštvo.

c) Treći razlog je da sami članovi Posvećenog života postanu svjesniji svoga poslanja u današnjem svijetu. Tu je, ponajprije, redovničko zajedništvo kao svjedočanstvo svijetu da je moguće živjeti zajedno unatoč različitosti. Nije krvna veza ona koja spaja i povezuje članove posvećenog života, nego ljubav: ljubav koja ima svoj izvor u Bogu. Zatim dijeljenje s drugima svega što se ima. U zarazi egoizma i osobnih interesa koji dovode do sukoba na lokalnoj i globalnoj razini, posvećeni život nudi pravednu raspodjelu dobara.

U misnom čitanju čuli smo Davidovu oporuku sinu: ‘Ti budi hrabar i pokaži se čovjekom’. Pouka uvijek aktualna. Bez čovječnosti nema duhovnosti. Krist je svojim životom zacrtao put kojim trebamo ići. Njemu je jedini cilj života: vršiti volju Očevu. Život je Kristov život žrtve, život vršenja volje Očeve, život križa i odricanja svega onoga što ga može udaljiti od Očeve volje. Ako smo mi Kristovi, a jesmo, onda i nama nema drugoga puta izuzev Kristova puta.

Sirah savjetuje svoga sina s naglaskom, neka pripremi dušu na kušnju. Što treba tada činiti? Sirah odgovara kratko: 'Čvrsto prioni uz Boga i ne odmeći se' (2, 2).

U kušnjama prionimo uz Boga molitvom. I za Isusa se kaže da je u Getsemanskom vrtu, kad je kušnja postajala jača, On žarče molio. Nakon molitvene borbe sve se promijenilo. On se patnje više ne boji nego joj ide u susret. Isus zove učenika i uvijek kaže: 'Pođi za mnom'. Učenik će uspjeti dok bude imao Isusa pred očima," završio je propovijed biskup Zdenko.

Nakon sv. mise i fotografiranja vratili smo se u biskupski dom gdje smo večerali i u radnom zajedništvu nastavili druženje i slavlje.

s. Robertina Medven

OBJAVLJENA APLIKACIJA ZA PAMETNE TELEFONE „SUSRET ZOVEM TE”

Hrvatska redovnička konferencija, odnosno nježno Povjerenstvo za pastoral duhovnih zvanja 25. siječnja 2018. objavilo je aplikaciju za pametne telefone pod nazivom „Susret Zovem Te”. Aplikacija je nastavak rada na časopisu „Susret”, a nastala je sa željom da se mladima što više približi duhovni poziv. Iz ove aplikacije stoje stvarne redovnice i redovnici aktivni u pastoralu zvanja spremni odgovoriti na pitanja mladih, uputiti ih u otkrivanju, izgradnji i formiranju duhovnog poziva.

Pored mogućnost da se na aplikaciji čita časopis „Susret” i prate događanja u organizaciji Povjerenstva, ona odgovara na učestala pitanja o posvećenom životu, donosi svjedočanstva onih koji su se odazvali duhovnom pozivu, razrješava mitove o redovničkom pozivu te donosi druge materijale o duhovnom pozivu. Aplikacija donosi i „Pravilo za novi početak” Kongregacija od Presvetog Sakramenta iz Brakkensteina te mnoge druge sadržaje. U narednoj fazi razvoja cilj je kroz aplikaciju omogućiti i međusobnu interakciju korisnika, umrežiti aplikaciju „Susret Zovem Te” sa aplikacijom „Hrvatska redovnička konferencija” (koja je u razvoju) kao i drugim aplikacijama.

Ovaj projekt donacija je tvrtke MOBILEone. Aplikacija je dostupna na IOS (<https://itunes.apple.com/hr/app/susret-zovem-te/id1350237230?l=hr&mt=8>) i ANDROID (<https://play.google.com/store/apps/details?id=solutions.mobileone.susret>) platformi.

Izvor: redovnistvo

ODRŽANO 47. VIJEĆANJE REDOVNIČKIH ODGOJITELJA I ODGOJITELJICA

U Duhovnom centru *Oaza svete Marije Krucifikse* kod sestara službenica Milosrđa u Splitu na Kamenu, od 9. do 11. ožujka 2018., održano je 47. vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica na temu „Interpersonalna komunikacijska kompetencija u formacijskom procesu“. Na Vijećanju koje je organiziralo Povjerenstvo za početnu formaciju redovnika i redovnica pri Hrvatskoj redovničkoj konferenciji okupilo se 30-ak odgojitelja i odgojiteljica iz različitih redovničkih zajednica s područja Hrvatske, Bosne i Hercegovine i Slo-

venije. Predavanja i radionice na zadanu temu priredio je don Đuliano Trdić, dr. med. i mr. psych., voditelj Centra za savjetovanje Riječke nadbiskupije. Don Đuliano je vodeći se temom Vijećanja održao sljedeća predavanja: *Kako razmišljamo o socijalnom svijetu; Empatija u interpersonalnoj komunikaciji; Agresija i pasivna agresija u komunikaciji; Interpersonalni konflikti; Asertivna komunikacija; Odnos moći, kontrola i granice u komunikaciji; Elementi koje bi trebala sadržavati autobiografija kandidata/ice; Simbolički govor; Neverbalni govor; Elementi koje bi trebao sadržavati izvještaji o kandidatu/ici.*

U radu Vijećanja djelomično je sudjelovala s. Mariangela Galić, provincijalna glavarica sestara službenica Milosrđa u čijoj se zajednici sam susret i odvijao. Vijećanje je pozdravnim govorom otvorila s. M. Tea Barnjak, voditeljica Povjerenstva za početnu formaciju redovnika i redovnica. U svome je govoru istaknula da o važnosti ovakvih susreta govori činjenica da se su od 1972. do danas održavali bez prekida. Ta činjenica znak je budnoga praćenja redovničke formacije i svega onoga što na nju utječe iz same Crkve, ali i iz društva kojih je posvećeni život dio. Sestra Tea je nazočnima prenijela pozdrav s. Ana Marije Antolović, predsjednice Hrvatske redovničke konferencije.

Na početku drugoga radnog dana, 10. ožujka, okupljene odgojitelje posjetio je mons. dr. Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski i predsjednik Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja. Nadbiskup je u jutarnjim satima predvodio euharistijsko slavlje tijekom kojega je prisutnima uputio prigodnu riječ, a potom se zadržao u razgovoru s odgojiteljima. Istoga dana, u popodnevnim satima, nadbiskup je u Nadbiskupskom ordinarijatu primio nekolicinu sudionika Vijećanja: don Đuliana Trdića, s. M. Teu Barnjak i s. Danijelu Anić, članicu Povjerenstva za početnu formaciju redovnika i redovnica i tajnicu Vijeća HBK za sjemeništa i duhovna zvanja. Msgr. Barišić i sudionici Vijećanja razgovarali su o potrebi zajedničkoga i sustavnijega formiranja odgojitelja u redovničkim i dijecezanskim odgojnim zavodima i kućama. Tijekom skoro 50 godina održavanja Vijećanja redovničkih odgojitelja ona su uvijek imala, a i danas imaju za cilj trajnu formaciju redovničkih odgojitelja kojima je povjerena zahtjevna i odgovorna zadaća praćenja mladih osoba u procesu razlučivanja zvanja za posvećeni život. Osim

toga ovakvi susreti su dobra prigoda odgojiteljima za dijeljenje međusobnih iskustava, spoznaja, radosti, problema, pitanja kao i za upoznavanje te za bolju komunikaciju i umreženost u odgovornoj zadaći odgoja budućih posvećenih osoba ne samo za vlastite zajednice, nego za naš narod i Crkvu.

Zadnji dan dio sudionika posjetio je Franjevački samostan na Trsteniku gdje su, na poziv fra Ivica Jurića, magistra bogoslova Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja, sudjelovali na misi koju je predvodio fra Krunoslav Kocijan, magister bogoslova Franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda i član Povjerenstva za početnu formaciju redovnika i redovnica. Koncelebrirao je fra Domagoj Runje, profesor biblijske teologije na KBF-u u Splitu i gvardijan samostana na Trsteniku.

Nakon mise fra Ivica je odgojitelje poveo u razgledavanje povijesne jezgru Splita.

Odgojiteljice iz Zagreba su prije polaska za Zagreb navratile u Svetište Gospe od Otoka gdje su sve molitve, brige i rad predali Onoj koja je naša nevjernija Zagovornica. Ovakvi susreti završavaju uvijek željom da se nastave i prodube započete teme jer su sami odgojitelji svjesni kako nikada nemaju dovoljno iskustva i znanja kojim bi mogli unaprijed doskočiti pitanjima, potrebama i situacijama onih kojim su im povjereni. U tome je kontekstu potrebna trajna formacija, preispitivanje, propitkivanje samih odgojitelja i odgojiteljica i to u molitvi, učenju i dijeljenju spoznaja i iskustava kako bi bili savjesni suradnici Božji u odgovornoj službi.

Izvor: redovništvo

KRČKI BISKUP POSJETIO SESTRE I ŠTIĆENICE SAMOSTANA U DOBRINJU

Prigodom pastirskog pohoda župi Dobrinj, 13. travnja 2018., krčki biskup mons. Ivica Petanjak, sa svojim tajnikom đakonom vlč. Josipom Karabaićem i župnikom župe Dobrinj vlč. Dinkom Justinićem posjetio je nas sestre i naše šticienice u samostanu „Moj mir“ u Dobrinju. U samostanskoj kapelici posvećenoj Srcu Isusovu predvodio je sv. misu te u propovijedi uprizorio događaj iz Ivanova evanđelja tog dana „ovdje je dječak koji ima pet ječmenih kruhova i dvije ribice...“ (Iv 6, 9). Istaknuo je da Isusu ovo malo kruha i ribice znače sve, a nama malo ne znači ništa te nastavio kako Bog od nas očekuje da i mi dijelimo ono malo što imamo, da budemo darežljivi nositelji blagoslova, djelitelji mira i utjehe drugima, poglavito u ovoj zajednici u kojoj živimo i radimo, da u svakom čovjeku prepoznamo Isusa - Kruh Života - koji nas obogaćuje, hrani i povezuje jedne s drugima te čini spremnima na svaku žrtvu.

Nastavili smo razgovor oko stola za kojim smo objedovali, a onda pošli do naših starica koje je ovaj susret s Biskupom jako obradovao. Budući da je u našem Domu Lucija, sestra našeg vlč. Franje Vitezića i on nam se rado pridružio.

Zahvalni Biskupu za ovaj dan i ohrabrenje, u ozračju uskrsnog vremena molimo da nas uskrsni Gospodin, zagovorom naše službenice Božje Majke Marije Krucifikse, okrijepi vjernošću u nasljedovanju njegova puta i radošću služenja našim starima i nemoćnima.

s. Stjepanka Hodić

MISNO PROSLAVLJEN SVETI JOSIP RADNIK U SAMOSTANU SESTARA SRCA ISUSOVOG

Župa Otočac središte je istoimenog dekanata. Povijest je bilježi i kao Biskupiju a stolnu. Sam grad razvio se u urbano središte pitome i životne periferije. Nećemo spominjati da je ime Otočca zapisano i na Bašćanskoj ploči te da u svojoj memoriji pamti značajne ljude iz vojnog, upravnog, kulturnog i crkvenog života područja Gacke doline kojoj biva i administrativna točka kako nekada tako i danas. Ovdje nam je spomenuti još jednu osobitost a to je činjenica kako

se radi o jedinjoj župi unutar današnje Gospičko-senjske biskupije koja ima samostan. Samostan je to časnih sestara Presvetog srca Isusovog. Pomalo je i nesvakidašnja činjenica da su opstale i ostale u miru kroz sve bure i oluje povijesti pri oltaru Presvetog Trojstva tiho, ponizno i skrušeno služeći Bogu i narodu te na značajnoj pomoći župnicima ovdašnjim. Također se ima za reći da je njihova pomoć vidljiva i u drugim potrebitim župama, najčešće oko priprave za patron župe, ali i drugih dana u godina kako već iziskuje trenutak. Obrazovane, radne i s krunicom tako ih nekako uočavamo. Svoje znanje marljivo usađuju u župljane i ine koje susreću u svakodnevnim razgovorima, ali i u klasičnom obrazovnom sustavu kao prosvjetiteljice u školi. Nadalje, brinu za ljepotu i bjelinu oltara, župnog dvora i svog samostana. Tu je i cvjetnjak i kuhinja koja hrani tjelesnom hranom dragog i slučajnog gosta, no prije svega briga je to za svećenike koji sami ne mogu ili ne stižu pripremljati obroke. Svečano sa puno vedrine priredile su naše tri časne Judita, Ljubomira i Ciprijana dobrodošlicu u svoj dom za prijatelje i suradnike, mada da je prostor ograničavao broj zvanih jer bi ih vjerujem bilo i znatno više. I nema proslave bez najsvetijeg čina mise pa tako bi i ovog puta. Predvoditelj mise bio je don Anđelko Kačunko uz župnika otočkog monsinjora Tomislava Šporčića i našeg dragog prije svega ispovjednika i tješitelja duša, don Juru Ladišića. Tako je sveti Josip Radnik obilježio dan 1. svibnja u ovom gradiću. Tiho, ali radosno okupljena svita zasladila se kolačima i napitcima iza svete euharistije te se i zapjevalo, razmijenilo pokoju dobru riječ i u maniri svetog Josipa bez puno vike, sa mirom u srcima pospremlilo još jedno divno iskustvo za sve prisutne.

Jasna Ilić

POZIV NA UKLJUČIVANJE U ON-LINE KUĆU MOLITVE UDRUGE RENATE

Udruga RENATE (Redovništvo u Europi umreženo protiv trgovine ljudima i iskorištavanja) uputila je poziv članovima, prijateljima i svima koji su spremni pomoći na uključivanje u On-line kuću molitve za prestanak zločina trgovine ljudskim bićima.

U svom pozivu Udruga naglašava kako bi svatko od nas mogao pomisliti: To je prestrašeno, ja ne mogu ništa protiv toga! No, kao ljudi vjere, vjerujemo da će svaki mali napor koji učinimo na kraju ipak pomoći onima koji trebaju našu pomoć i podršku.

RENATE Vam nudi mogućnost biti uključen u ukidanje trgovine ljudima preko molitve, i to molitve u zajedništvu s drugima: bilo da ste budist, protestant ili katolik, redovnik ili redovnica, laik, uključen u apostolski rad ili vodeći kontemplativni način života, u gradu ili selu, na bilo kojem kontinentu. Bilo da imate puno slobodnog vremena, ili ste uvijek jako zaposleni, možete naći par minuta na dan, na tjedan ili na mjesec kako bi zamolili Boga da oslobodi svijet od trgovine ljudima i iskorištavanja. Možete moliti sami ili u zajednici, ili možda moliti kao župa, pozivajući ljude koje poznajete, tako da Božje srce čuje naše molitve za žrtve; za trgovce ljudima također, jer Bog jedini može promijeniti srca ljudi.

Molimo:

- Jednom na dan posebno jedan Očenaš koji zaziva „izbavi nas od zla!“
 - Jednom tjedno izabrati neku od predloženih molitava:
 - Za Crkvu i crkvene pastire: da prepoznaju znakove vremena i nasljeđuju Isusovu blizinu malenima, zarobljenima i iskorištavanima.
 - Za državne poglavare kod nas i u svijetu: da se zauzimaju za pravdu u svojoj zemlji i među narodima kako bi se smanjio rizik upadanja u lance modernoga ropstva – trgovine ljudima.
 - Za sve one koji zlostavljaju i zloupotrebljavaju druge zbog vlastitog interesa: da im zasvijetliš svojim Svjetlom u srcima kako bi spoznali težinu svojih čina i započeli novi život pokore i obraćenja.
 - Za djecu, mlade i odrasle koji su danas zarobljeni, koje se iskorištava i ponižava na najgore moguće načine: da po zagovoru sv. Bakite, očuvaš u njima nadu i pošalješ im pomoć kako bi ponovno živjeli životom dostojnim tvoje djece.
 - Za sve nas okupljene oko oltara Gospodnjega da se odlučno i hrabro zauzimamo za one koji si ne mogu sami pomoći, bilo u našoj sredini, bilo daleko od pogleda ljudi.
 - Za sve koji su se istinski zauzimali za dobro drugih, a otišli su s ovoga svijeta: da ih nagradiš za nastojanja oko pravde i dobra siromašnih i zapostavljenih, molimo te.
- ili jednom tjedno napisati molitvu i podijeliti s drugima

Možete također obogatiti Kuću molitve tako da pošaljete svoj prijedlog Udruzi RENATE. Kada izaberete moliti u nekoj posebnoj okolnosti ili na Dan molitve protiv trgovine ljudima na spomendan sv. Bakite, 8. veljače, ili nešto drugo, molim Vas kontaktirajte Anne Kelleher, osobu za komunikaciju Udruge RENATE, ako se želite pridružiti ovoj virtualnoj zajednici Molitve. Krajem svibnja On-line kuća molitve aplicirati će se na web stranici RENATE. Želja nam je uključiti što je moguće više ljudi. Nakon što ste kontaktirali Anne kako biste se pridružili Kući molitve, ona će Vas voditi dajući upute za pristup odjelu „Kuća molitve“.

Izvor: redovnistvo

TEŠKO BOLESNI HRVATSKI DRŽAVLJANIN DEPORTIRAN IZ DANSKE, SMJEŠTEN U RIJEČKI HOSPICIJ

U riječki Hospicij »Marija Krucifiksa Kozulić« smješten je jedan beskućnik u terminalnoj fazi malignog karcinoma, hrvatski državljanin, deportiran iz Danske, iz Kopenhaga. Avionom iz Danske do Zagreba, pa rent a carom do riječkog hospicija, sve o trošku Danske, dopratilo ga je dvoje danskih socijalnih radnika, a uz osoblje hospicija predvođeno ravnateljicom s. Danijelom Orbanic kod prijema je bila i ravnateljica Centra za socijalnu skrb Valpovo Janja Oklopčić. Taj teško bolestan čovjek, naime, posljednje prebivalište u Hrvatskoj ima u Belišću i tamošnji Centar za socijalnu skrb odradio je za njegov smještaj u riječki hospicij sve što je trebao.

Riječ je o beskućniku, čovjeku koji je bez prihoda i mjesta stanovanja, i takav je zatečen u Kopenhagenu gdje je živio zadnje dvije godine. Za njegov slučaj doznali smo kada su nas zvali socijalni radnici iz Danske i tražili da surađujemo po pitanju njegovog zbrinjavanja. Osigurali smo mu zdravstvenu zaštitu, riješili potrebnu papirologiju, stupili u kontakt s riječkim hospicijem i rezultat toga je da je on danas ovdje smješten. Gospodin je naš državljanin i mi smo dužni pobrinuti se za njega s obzirom na njegovo teško stanje, a iz Danske je morao biti deportiran jer je tamo boravio ilegalno – objasnila je ravnateljica Oklopčić.

Gospodinu je u Danskoj postavljena dijagnoza, tamo je i liječen da bi u konačnici odbio liječenje, a sada je u terminalnoj fazi bolesti, objasnio nam je Zvonimir Valeđić, glavni tehničar u riječkom hospiciju. Danski socijalni radnici bili su upoznati s postojanjem i djelovanjem riječkog hospicija i kontaktirali ga s pitanjem o mogućnosti smještaja toga čovjeka. Upućeni su na valpovački Centar za socijalnu skrb, i tako se priča pokrenula, a svi koji su bili angažirani oko njezinog »rješavanja« s takvim su se slučajem susreli prvi put.

Već kod otvaranja hospicija rekli smo da će prioritet imati beskućnici, ne samo oni koji žive na području PGŽ-a, nego iz cijele Hrvatske. Zato je ovaj gospodin i primljen, i nije prvi beskućnik koji je primljen iz neke druge županije. Tako je i s braniteljima, a naravno svi bolesnici koji dolaze u hospicij moraju biti u terminalnoj fazi bolesti i imati uputnicu obiteljskog liječnika ili liječnika specijalista – objasnila je ravnateljica Orbanic.

Izvor: novilist

BIBLIJSKA TRIBINA POD VODSTVOM DR. S. SILVANE FUŽINATO

„Što tražite? prve su Isusove riječi u Ivanovu Evanđelju. I upućene su čovjeku! U Isusu Kristu i njegovu Što tražite? Ivan prikazuje Boga koji traži čovjeka želeći s njim uspostaviti odnos“, rekla je dr. s. Silvana Fužinato na biblijskoj tribini održanoj 8. siječnja u pastoralnim prostorima pri Vikarijatu Osijek o temi „Što tražite? (Iv 1, 38)“. Nakon što su u proteklim susretima sudionici promišljali o čovjeku kao biću dijaloga, biću odnosa i o svemu onome što dovodi do poteškoća i prekida komunikacije, kao i o načinu ponovne uspostave odnosa, ovoga puta s. Silvana uvela je u promišljanje o čovjekovu odnosu s Bogom. Na temelju ulomka iz Ivanova evanđelja (Iv 1, 35-39) koji opisuje Isusov susret s prvim učenicima, prisutni su razmišljali o Bogu koji dolazi ususret čovjeku uspostavljajući s njim dijalog i pozivajući na dubok odnos koji zahvaća cjelokupnu čovjekovu egzistenciju.

Evanđelist Ivan u svom ulomku prikazao je čitatelju jedan projekt – put sastavljen od različitih temeljnih etapa: čuti, vidjeti, slijediti, ostati, reći. „Riječ je o putu svih onih koji vjeruju u Isusa, a potrebno ga je više puta iznova započeti. To je put koji nije lutanje amo-tamo nego hod s iščekivanjem. Put koji postaje blizina i dijeljenje, pomoć i iščekivanje zajedničkog cilja. Učenici koji su čuli Ivanovo svjedočanstvo i vidjeli Jaganjca Božjega, slijedili su Ga i ostajući kod Njega pronašli su Mesiju. Činjenica da su ga pronašli omogućuje im ne samo da ostanu kod Njega nego i da postanu i navjestitelji i svjedoci Njegove prisutnosti, jer kada se jednom stupi u dijalog s Riječju koja je izašla iz tišine ne može se više šutjeti. Utjelovljena Riječ u čovjekovu srcu potiče ga da svoje iskustvo podijeli s drugima“, pojasnila je dr. s. Fužinato i prisutne potaknula da i sami odgovore na pitanje Što tražite, koje Isus upućuje čovjeku svakoga vremena, ne zbog toga što ne bi znao što traži i za čim ili kim čezne nego zbog toga što želi ući u dijalog, u odnos s čovjekom. Biblijsku tribinu organizirao je Institut za novu evangelizaciju „Sv. Ivan Pavao II.“, a nazočio je i predstojnik mons. dr. Vladimir Dugalić.

Izvor: redovništvo

HOSPICIJ JE POKRENUO LAVINU SOLIDARNOSTI

Više od 1.200 najteže oboljelih boravilo je u najtežim danima i mjesecima svoga života, na odlasku s ovoga svijeta, u riječkom hospiciju „Marija Krucifiksa Kozulić“. Od samog otvorenja prije pet godina hospicij je pokrenuo lavinu solidarnosti i suradnje te postao primjerom da se može puno učiniti ako se njeguje duh zajedništva, rekao je riječki nadbiskup mons. dr. Ivan Devčić u petak 26. siječnja u dvorani Euroherza u Rijeci na programu obilježavanja 5. godišnjice rada prvog hospicija u RH.

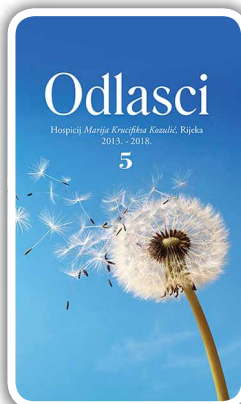
S posebnim pijetetom nadbiskup se prisjetio liječnice prof. dr. Marije Petković, onkologinje koja je radila u riječkom KBC-u i u hospiciju, ali i koja je u hospiciju i preminula. Svoje srce

i dušu dala je za ovu karitativnu ustanovu iz koje se preselila u dom Gospodnji, rekao je mons. dr. Devčić, inicijator riječkoga hospicija, smještenog u zgradi Riječke nadbiskupije na Belvederu. Zahvalio je svim dobročiniteljima i podupirateljima rada hospicija, djelatnicima koji se svakodnevno suočavaju s najtežim životnim situacijama, ali i zahvaljujući kojima se u hospiciju osjeti mir i toplina. Ravnateljica hospicija s. Danijela Orbančić zahvalila je svima koji su bili podrška i pomoć hospiciju.

Prigodnu riječ uputio je ravnatelj riječkog KBC-a prof. dr. Davor Štimac. Istaknuo je kako KBC intenzivno surađuje s hospicijem, te da je hospicij gotovo integralni dio KBC-a. Koliko hospicij treba bolnicu toliko bolnica treba hospicij. Naši liječnici svaki dan obilaze bolesnike u hospiciju – liječenje se nastavlja, ali na drugačiji način, rekao je Štimac. Skup je okupio predstavnike Riječke nadbiskupije, riječkog zdravstva, vjerskih zajednica, Grada Rijeke i PGŽ-a, djelatnike i suradnike hospicija, članove obitelji mnogih preminulih, predstavnike hospicija iz Mostara i Ljubljane, i mnoge druge.

Tom prigodom predstavljena je knjiga „Odlasci“, urednice Jasne Buketa, profesorice hrvatskog jezika i književnosti. Riječ je o vrijednom i sadržajnom djelu o ljudima u hospiciju i njegovu radu. Djelo je posvećeno pokojnoj liječnici Petković, koja je prema autoričnim riječima bila »hospicijski anđeo«. Bio je to i skup zahvalnosti prema hospiciju, odnosno svim njegovim djelatnicima i suradnicima na čelu s ravnateljicom s. Danijelom Orbančić, njegovim volonterima i donatorima. Riječ zahvale i čestitku za predani rad hospiciju uputile su u ime Grada Rijeke pročelnica dr. Karla Mušković, a u ime PGŽ-a dožupanica Marina Medarić, potvrđujući hospiciju daljnju pomoć Grada i Županije. Naglasile su: »Sreća je da vas imamo« i »Hospicij je velika vrijednost – imamo respektabilnu ustanovu«.

Helena Anušić

DUHOVNA OBNOVA ZA OBITELJI DJECE KOJA POLAZE NAŠ DJEČJI VRTIĆ I JASLICE

„Pustite malene k meni“ Isusove su riječi koje nastojimo svakodnevno ispunjavati u našem dječjem vrtiću. Dakako, ne zaustavljamo se samo na toj Isusovoj želji nego, koliko je u našim mogućnostima, nastojimo dovesti k Isusu i odrasle, napose roditelje. U tom pogledu organiziramo svake godine jednodnevnu duhovnu obnovu za obitelji s naglaskom na roditeljima. Ovogodišnju duhovnu obnovu vodio je fra Zdravko Tuba, franjevac konventualac s Cresa.

Odrasli s kojima se svakodnevno susrećemo ljubazno, ali većinom kratko i u prolazu u svakodnevnoj žurbi, roditelji su povjerene nam djece. Ti svakodnevni susreti najčešće su vezani uz djecu, no ponekad znamo na licima roditelja i u nekim izjavama iščitati tegobe i strahove koje nose. Željni razgovora zaustave se nekad, povjere i preporuče u naše molitve. No uvjereni sam duboko da većina od njih to od nas očekuje i želi. Svima nama pa i njima ponekad je dovoljno odvojiti bar malo vremena za sebe, za Boga i voljenu osobu i situacije se promijeniti i krenu na bolje. Jedan bračni par koji je sudjelovao na duhovnoj obnovi opisao je koliko im je ovakav susret značio:

Naš osvrt na duhovnu obnovu organiziranu u Dječjem vrtiću „Nazaret“ 25. veljače 2018.

Stanje obnovljenog duha nakon duhovne obnove nije moguće uobličiti u nekoliko riječi i staviti na papir, ali moguće je opisati značenje same obnove za nas roditelje. Roditelji smo Natanaela (3 godine) kojeg smo povjerali na čuvanje u katolički vrtić „Nazaret“ te male Larise (1 godina) koja za sad ne ide još u vrtić. Nekad smo odlazili na duhovne obnove jako često, što nam je s dolaskom djece postalo gotovo nemoguće. Poziv na duhovnu obnovu u vrtić s ponudom „organizirano čuvanje djece“ obradovao nas je kao da smo dobili na lotu. Uspjelo se poklopiti da djeca nisu bolesna i naravno da nemamo nekih drugih obveza. Naši uobičajeni odlasci na duhovne obnove znali su trajati po nekoliko uzastopnih dana, dok je

u ovom slučaju bilo organizirano samo u jednom danu. Iznenadujuće je kako puno kraće vrijeme provedeno s Isusom može biti jednako dragocjeno kao i nekoliko dana. Fra Zdravko nam je približio shvaćanje kako, uz užurbanost ovog svijeta i galamu, ne čujemo ni sami sebe, pa tako ni Boga. Citiramo rečenicu fra Zdravka: „Tišina je misterij u kojoj se otkriva Bog!“ To je zaista tako, jer kada ugasimo sve oko sebe, tek tada se naš duh može otvoriti za riječ Božju. Iz osobnog primjera vidimo koliko nas naše misli odvlače od bitnijih stvari, kao što su naša djeca. Ne čujemo njihove potrebe jer smo nervozni i umorni od drugih obveza, a zapravo, kroz samu djecu progovara Bog. Tišina u kojoj možemo čuti riječ Božju je upravo ta „galama“ djece, njihovo obraćanje nama, njihovi prohtjevi i želje, iskreni i bez laži. Upravo u tom okruženju s djecom, u samom središtu obitelji, Isus je i njegova ljubav prema nama.

U nastavku duhovne obnove uslijedilo je klanjanje, oslušivanje tišine. Pravi blagoslov bio je na kraju sa svetom misom na kojoj su nam se pridružila sva djeca, ali ne u našim klupama nego u prvom redu oko oltara. Bilo ih je predivno vidjeti kako sudjeluju na misi. Svi smo pozvani da budemo poput djece pred Gospodinom, da se predamo njegovoj ljubavi i poslušamo ga: „Pustite malene k meni“. Drago nam je što smo mogli prisustvovati na duhovnoj obnovi u „Nazaretu“ kao obitelj. Neka nam svima Nazaretska Obitelj bude primjer.

Roditelji Valerija i Čarli Brezac Benigar

Uistinu, uz sve zahtjeve koje organizacija duhovne obnove donosi, veliki je blagoslov i radost znati da smo makar malo uspjeli donijeti Boga u svakodnevicu roditelja povjerene nam djece.

s. Kristina Tunić

NA PUTU S BOGOM

Uvijek me razveseli poziv mojih dragih sestara Martine i Marijane, pogotovo kad me pozovu na duhovnu obnovu u samostan. Srce mi se tada ispunji još većom ljubavlju i toplinom. Teško je riječima opisati kako se lijepo osjećam u njihovoj blizini. Svaka duhovna obnova kod njih je sve ljepša i ljepša. Svaki put se osjeti neizreciva ljubav, zajedništvo, toplina, radost, Isusova i Marijina blizina. Svakom obnovom moja vjera je sve jača i jača. Uvjeren sam da isto mišljenje dijele i ostale djevojke koje su prisutne na tim obnovama.

Tako je za mene bilo i 17. ožujka u samostanu „Nazaret“ na Drenovi kada smo se, nas 41 djevojka, okupile na duhovnu obnovu. Sa sestrama smo promišljale o svojem životnom putu s Bogom. Isus nas vodi, daje nam snagu, tješi nas kad je teško i diže nas kada padamo. Saznanje kako Bog ni u najtežim situacijama nije digao ruke od nas daje nam poleta da damo sve od sebe i živimo svoj život kao dar i zadatak. Postoji Prijatelj i Suputnik koji nikada neće otići od nas. To je Isus. On će nadomjestiti našu krhkost svojom snagom i naše nedoumice svojom jasnoćom. Trebamo mu stoga zahvaljivati i slušati nje-

gov glas u molitvi, jer njegova ljubav prema nama je neizreciva i neiscrpna. U ozračju te ljubavi možemo naprijed hodati i ići k Cilju. Kada se na naš život nekada nadviju mračni oblaci, Isusova ih ljubav raspršuje.

Hvala ti, dragi Isuse, na svakoj ovoj obnovi i na svim darovima koje nam daješ. Zahvaljujem Ti što si na moj put stavio drage sestre i sve djevojke koje sam upoznala na duhovnim obnovama. Isuse, uzdamo se u Tebe i neka Tvoj blagoslov siđe na nas!

Anamaria P.

UČENICI OŠ HRELJIN POSJETILI SAMOSTAN NAZARET

Učenici OŠ Hreljin zajedno sa svojim vjeroučiteljem, u srijedu 21. ožujka, posjetili su samostan sestara Presvetog Srca Isusova na Drenovi. Dočekala su nas nasmijana lica sestara Martine i Marijane iskazavši nam srdačnu dobrodošlicu. Poput pravih domaćica Nazaretskoga doma, po kojem samostan i nosi ime, primile su nas otvorena srca pružajući nam komadić one Kristove ljubavi, koja je proistekla iz njegova Presvetog Srca.

U radosnoj igri, pjesmi i međusobnom upoznavanju proveli smo prekrasne trenutke zajedništva i bratsko-sestrinske ljubavi. Sve nam uistinu tih trenutaka bijaše zajedničko i nitko među nama nije oskudijevao. Napose u trenutku kada su sestre pred nas postavile prepun stol domaćih kiflica, koje su marljivo pripremile kao iznenađenje. Učenici su puni dojmova u svojim malim srcima ponijeli iskustvo kršćanskog zajedništva i one istinske ljubavi koja po životu i radu sestara i danas živi u našem gradu.

Antonio Šarin, vjeroučitelj

ODRŽAN PROLJETNI ŠAHOVSKI TURNIR U NAŠEM DOMU

U petak 23. ožujka u našem Domu održan je po drugi put šahovski turnir. Zbog nepovoljnih vremenskih uvjeta i nezapamćenih hladnoća u kategoriji muškog šaha natjecala su se samo četiri doma, a u kategoriji ženskog samo dva.

Ovo su rezultati u muškoj kategoriji:

1. Učenički dom Pula;
2. Učenički dom „Tomislav Hero“, Bakar;
3. Dom učenika Sušak.

Rezultati u ženskoj kategoriji su sljedeći:

1. Učenički dom Kvarner;
2. Ženski učenički dom Marije Krucifikse Kozulić.

Najboljim igračem Turnira proglašen je Mario Matanović, učenik iz Učeničkog doma Pula, dok je najboljom igračicom proglašena Petra Jugović, učenica iz Učeničkog doma Kvarner.

Ovaj je turnir, uz svoj natjecateljski dio, bio i prilika za druženje, upoznavanje novih ljudi i učenika iz drugih domova te ponovni susret s prijateljima i poznanicima. Cijelo vrijeme trajanja turnira vladalo je dobro prijateljsko ozračje, a bilo je i smijeha i zabave. U posjet su stigle i naše bivše učenice Antonela Bogdanić i Mikela Oklen, koje su ujedno i zaslužne za odvijanje prvog šahovskog turnira u našem Domu.

Uz sve školske obveze i često jednoličnu svakodnevicu bilo je dobro odvojiti nekoliko sati i posvetiti ih šahu i druženju te osim dobivenih partija, pohvala i osvojenih medalja, naglasak staviti na prijateljstvo. Šah je i ovaj put učinio jedan dan u našem Domu malo drukčijim i posebnijim.

Alberta R., 4. r. Gimnazije A. Mohorovičića

Ljepota šahovskog poteza nije u njegovu izgledu, već u misli koja stoji iza njega.

Aron Nimzowitsch

DRŽAVNA DOMIJADA U ROVINJU

U petak 6. travnja započela je naša trodnevna avantura – Državna domijada u Rovinju. Na put smo krenuli u jutarnjim satima, a putovali smo s našim prijateljima iz Doma učenika Sušak. Kada smo stigli u Rovinj, bili smo očarani ljepotom prirode, ali i apartmanima u kojima smo bili smješteni te, naravno, hranom. Tako je i ova, kao i sve dosadašnje domijade započela odlično. Uživali smo, družili se s učenicima iz ostalih regija, pjevali i zabavljali se.

Učenice našega doma, Ada Okić i Katarina Bogdanić, natjecale su se s učenicama drugih regija u kategoriji ženskog šaha te su svojim trudom i zalaganjem osvojile zlatnu medalju, odnosno 1. mjesto, donijevši u naš Dom još jedan šahovski pehar.

Imale smo priliku poslušati i pogledati i kulturni dio programa tijekom kojeg je bilo mnogo zanimljivih točaka, od plesa i glazbe pa sve do filma i dramskih igrokaza. Najviše mi se svidjela folklorna točka učenika iz Bjelovara te glazbena točka učenika iz Varaždina „Dej mi Bože“. Ove ću njihove nastupe još dugo pamtili. Zahvalna sam što sam imala priliku biti dio ovako nečeg lijepog i pozitivnog te što sam upoznala puno dobrih i talentiranih mladih ljudi. Jako sam ponosna na naše učenice Adu i Katarinu te se nadam da će i sljedeće godine biti ovako uspješne.

Sara Selmanović, 3. r. Prve riječke hrvatske gimnazije

ODRŽANA 43. REGIONALNA DOMIJADA IZ PODRUČJA KULTURE U KARLOVCU

Naš Dom je i ove godine sudjelovao na Regionalnoj domijadi iz područja kulture održanoj u prostorima karlovačkog Doma Oružanih snaga Hrvatske vojske „Zrinski“, u petak 13. travnja, u organizaciji Učeničkog doma „Tomislav Hero“ iz Bakra te Doma željezničke tehničke škole Moravice. Natjecalo se 12 učeničkih domova Zapadne regije u scenskom, glazbeno-plesnom te području likovne, primijenjene i umjetnosti filmskog stvaralaštva.

Naš se Dom natjecao u sljedećim kategorijama:

1. scensko područje, kategorija scenskog izraza - dramska skupina GLASIP u sastavu: Anđela Antonia Baf, Gabrijela Gašparović, Petra Magdić, Laura Nežić, Iva Mufić i Samanta Cazin, izvela je igrokaz „Romeo i Julija“, autorsko djelo Bartola Bulića i samih učenica.

2. glazbeno-plesno područje, kategorija glazbenog izraza - glazbena skupina UNKNOWN u sastavu: Sara Selmanović, Romina Peti, Neli Salković, Emma Hadžić, Ellis Stopar i Lara Baranašić, izvela je skladbu „Ona miriše na zrak“ autora Huseina Hasanefendića Husa i Zlatana Stipišića Gibonjija.

Glazbena skupina osvojila je 2. mjesto prema odluci Stručnog ocjenjivačkog žirija. Čestitamo im od srca!

Ovo je moja prva domijada i ostavila je na mene dobar dojam. Glumila sam u scenskom prikazu. Puno smo se pripremale za taj događaj svakodnevno vježbajući u našoj domskoj dvorani. Poseban je osjećaj glumiti na pozornici. Još se sjećam tamnog drvenog parketa i snažnih svjetala reflektora uperenih u nas. Sada mi je potpuno jasno značenje frazema „daske koje život znače“...

Tijekom trajanja Domijade mladi ljudi pokazuju svoje talente, ljepotu stvaranja i mladenačku radost življenja. To je divno, ali primijetila sam da tom daru, koji mi mladi posjedujemo, nešto nedostaje, nekako smo izgubljeni... kao da ne-

mamo cilj. Mislim da svaki čovjek teži ili bi trebao težiti nekom idealu. Mladi ljudi trebaju i moraju graditi život na čvrstim temeljima, a ima li čvršćeg temelja od Isusa Krista i Evanđelja? Ili, riječima našeg sv. Ivana Pavla II.: „Dragi mladi, uzmite život u svoje ruke i napravite od njega remek-djelo!“

Iva M., 1. r. Salezijanske klasične gimnazije

Ovo je moja treća domijada i mogu reći da je bilo jako lijepo... uvijek se povežemo na ovakvim natjecanjima, pogotovo mi glazbenice. Domijada je oduvijek simbol kreativnosti, zabave i natjecateljskog duha, no čini mi se da sud Stručnog ocjenjivačkog žirija nije uvijek najpravedniji...

*Romina P., 3. r. Glazbene škole I. M. Ronjgova
Sara S., 3. r. Prve riječke hrvatske gimnazije*

Ove domijada označila je još jedno lijepo i zabavno iskustvo u našim životima te je bila, kao i uvijek, prilika za međusobno zbližavanje nas glazbenika i stjecanje novih prijatelja. Naše ovogodišnje pripreme bile su svako toliko prekidane zbog naših bolesti. Svakog tjedna jedna od nas bila je odsutna zbog bolesti. Na isti smo način i odabrale pjesmu koju ćemo obraditi, svaka u svom gradu. Unatoč tome, zahvaljujući današnjoj tehnologiji, bile smo zajedno i malim koracima išle naprijed u stvaranju naše pjesme, odlučivši se pritom za skladbu „Sve još miriše na nju“ koju smo dodatno „začinile“ s nekoliko taktova Gibonnijeve pjesme „Posoljeni zrak i razlivena tinta“ nazvavši je „Ona miriše na zrak“.

Put do krajnjeg rezultata tekao je sporo, ali je zato bio nama drag i u glazbenom smislu kvalitetan. Potpuno spremne, odlučile smo držati se zajedno i jednostavno uživati na pozornici. Simbolično smo se dodatno povezale izmjenjivanjem tenisica tako da je svaka od nas imala jednu svoju i jednu tuđu.

Ovogodišnje glazbene točke bile su vrijedne slušanja i moglo se u svakoj od njih uživati na svoj način. Ipak, nekako nam je najbolje zvučala naša pjesma, a je li to subjektivno ili ne, mogli biste i sami procijeniti. Saznavši da smo osvojile drugo mjesto prema odluci Stručnog žirija, osjetile smo veliku radost, ali i razočaranje jer nisu sve skladbe bile tako zahtjevne kao naša. Unatoč svemu, radujemo se sljedećoj domijadi...

Neli Salković, 2. r. Glazbene škole I. M. Ronjgova

OSVOJENO 1. MJESTO U KATEGORIJI ŽENSKOG ŠAHA NA 43. REGIONALNOJ DOMIJADI IZ PODRUČJA SPORTA

Nakon dva mjeseca dugih priprema, treniranja te nekoliko natjecanja odnosno turnira, stigao je i taj petak 20. travnja, dan kada je šahovska ekipa našeg Doma u sastavu: Katarina Bogdanić (1. r. Gimnazije Andrije Mohorovičića) i Ada Okić (4. r. Medicinske škole u Rijeci), sudjelovala na svojoj prvoj (moja malenkost) i posljednjoj (Ada) regionalnoj domijadi, koju su ove godine zajedničkim snagama organizirali Dom željezničke tehničke škole Moravice i Učenički dom „Tomislav Hero“ iz Bakra.

Muške i ženske šahovske ekipe natjecale su se u prostorima Učeničkog doma „Tomislav Hero“. Moram reći da je naša, ali i motivacija drugih učenika, bila iznimno velika jer svi smo željeli ići na Državnu domijadu u Rovinj. Inače, kako mi je ovo bio prvi put da sudjelujem na nekom natjecanju ovakvog tipa, nisam znala što bih mogla očekivati, no mogu potvrditi da sam osjećala laganu tremu, jer je konkurencija bila vrlo jaka i vrijedna svakog poštovanja. Ponosna sam na Adinu igru te ujedno zahvalna za sav trud koji je uložila i srce koje je „ostavila na šahovskoj ploči“.

Hvala svima koji su nas podržavali i bili uz nas na bilo koji način! Neka nas Gospodin sve blagoslovi i milostivo nam podari uspješan nastup na predstojećoj Državnoj domijadi!

Katarina B., 1. r. Gimnazije Andrije Mohorovičića

DOMU, S LJUBAVLJU (oproštajne riječi jedne maturantice)

Već smo mnogo puta dosad čuli da je svaki kraj početak nečeg novog, kada do tog kraja dođemo, u tom trenutku otvaramo vrata nečem drukčijem i nama nepoznatom. Na taj način započinjemo novo poglavlje u svojim životima.

Jedna od najvećih prekretnica i raskrižja u ljudskom životu svakako su kraj srednjoškolskog obrazovanja, polaganje državne mature te odabir budućeg studija. Tijekom tog razdoblja „djeca“ postaju mladi ljudi. No prije svih tih briga, učenja i neumitnog ulaska u svijet odraslih, vremena je jako malo i treba ga iskoristiti. A mi smo to upravo i učinili u srijedu 16. svibnja, jer je tog dana bila održana proslava mature u našem Domu.

Svečanost je započela liturgijskim slavljem koje je, u domskoj kapeli Presvetog Srca Isusova, predvodio vlč. Siniša Vujčić, župnik Župe sv. Ćirila i Metoda i naš vanjski suradnik, u koncelebraciji s mons. Nikolom Imbrišakom. Nakon sv. mise uslijedio je prigodni program koji je vodila naša I. K., inače učenica 4. razreda Medicinske škole. Ipak smo mi maturantice provele u ovom Domu posljednjih četiri ili pet godina!

Došli su nam pružiti podršku i naši roditelji, profesori, ravnatelji i prijatelji. Htjela bih se, u ime svih maturantica, zahvaliti predslavitelju misnog slavlja vlč. Siniši Vujčiću, zbog mnogih lijepih, motivirajućih i ohrabrujućih riječi koje nam je uputio.

Zahvaljujem svim našim sestrama Družbe Presvetog Srca Isusova, naročito našoj ravnateljici s. Aniti te svim djelatnicima Doma, a osobito našim odgojiteljicama, koje su nas pratile na našem razvojnom putu od prvog dana našeg dolaska u Dom.

Hvala i učenicama, našim prijateljicama, koje su se potrudile osmisлити vrlo poticajan glazbeno-scenski prostor! Hvala svima koji su nas na bilo koji način, tijekom ovih nekoliko godina odgajali i učinili nas osobama kakve smo sada, hvala svima koji su nas pripremili na život!

Hvala vama, drage moje prijateljice maturantice: M. B., M. R., K. P., A. O., T. M., A. L., E. S., E. S., N. S., P. G. i V. M.!

„Kako je lijepo živjeti s mišlju da se neki od najboljih dana naših života još nisu dogodili.“ (Anne Frank)

A. R., maturantica Gimnazije Andrije Mohorovičića u Rijeci

JAVLJANJE S KATEHETSKE ZIMSKE ŠKOLE

Tema ovogodišnje Katehetske zimske škole bila je „Doprinos katoličkoga vjeronauka razvoju samostalnosti i odgovornosti učenika“. Škola se održavala 8. i 9. siječnja 2018. Zahvalna sam Bogu što mi je omogućio da dvadeset šesti put sudjelujem na katehetskoj školi. Sjećam se i onih Škola koje su se održavale u vrijeme rata i općih opasnosti, ali i tada sam odlazila na te susrete. Tu se naime osvežim za daljnji rad s vjeroučenicima, susretnem u jednom drukčijem ozračju s kolegama i kolegicama gdje dobijemo i smjernice za napredovanje u radu osobito danas kada je sve

digitalizirano i kada veliku ulogu u odgojno-obrazovnim procesima imaju mediji. Danas nitko više ne može ignorirati da djeca i mladi cijeli dan koriste nove medije.

Vjeronauk poput svih drugih školskih predmeta, upravo na ovom području, može pridonijeti odgovornom korištenju interneta i ostalih medija, istaknuo je u svom predavanju dr. sc. Danijel Labaš. „Za slobodu nas Krist oslobodi (Gal 5, 1)“ predavanje je dr. sc. Marinka Vidovića. Biti slobodan za slobodu od slobode, opredijeliti se za služenje u ljubavi.

Što je drugo raditi s djecom, negoli služiti im u ljubavi. Slobodna volja jedna je od temeljnih odrednica ljudskog bića. Donoseći svakodnevne odluke čovjek prakticira svoju slobodu.

U radionicama smo imali, kako se ono kaže, pune ruke posla: od istraživačkog do projektnog rada. I rado smo se pozabavile ovom toliko aktualnom tematikom što će nam, vjerujem, pomoći u konkretnom vjeronaučnom radu.

s. Ljubomira Lešić

ISPRAVNO SHVATITI I ŽIVJETI REDOVNIČKE ZAVJETE U SVJETLU MILOSRĐA

U subotu 3. veljače u Kućmatici na Drenovi održan je prvi od tri seminara o temi „Ispravno shvatiti i živjeti redovničke zavjete u svjetlu milosrđa“. Seminaru je prisustvovalo četrdesetak sestara iz svih Družbinih zajednica. Voditelj seminara vlč. dr. sc. Josip Bošnjaković povezo je evanđeoske savjete s euharistijom i milosrđem. Živjeti zavjete u redovničkoj zajednici znači biti otvoren za primanje i za davanje milosrđa poput Samaritanca (Lk 10, 30-37) što od čovjeka traži otvoreno srce, srce koje sluša i osjeća. Vlč. Josip nas je potaknuo da promatramo svoje ruke, ali i ruke drugih

ljudi jer one su dar po kojem širimo Božju ljubav u svijetu, ne riječima nego djelima. Budimo jedni drugima ruka nježnosti, otvorena ruka prijateljstva, razumijevanja i blagosti.

s. Martina Vlahović

USUSRET ISUSU KOJI "IZLAZI"

U ponedjeljak 5. veljače u samostanu „Nazaret“ održana je duhovna obnova za sestre koju je predvodio vlč. Anton Šuljić. U svojem nagovoru vlč. Šuljić nas je potaknuo na promišljanje o Isusovu izlaženju kao aksiomu dobre duhovnosti. Budući da je „izlazak“ jedan od temeljnih biblijskih pojmova, posebice je on važan i prijeloman u starozavjetnom iskustvu vjernika, predavač se više usredotočio na Isusove „izlaske“ pokazavši kako u evanđelju nailazimo na mnoge potvrde o tome.

Nasuprot tom primjeru za nasljedovanje na koje nam je ukazao vlč. Šuljić, često se događa zadržavanje na istim pozicijama,

formalnostima, tradicionalizmu,... Isusu sve to nije bilo najvažnije, niti prvo. On je izlazio neprestano iz jednog stanja u drugo, od jednih do drugih ljudi, tj. onih koji su ga trebali, da bi mogao biti pitan, tražen, „umiješan“ u njihova stanja i potrebe, da bi sreo nekog tko njega treba, da bi poučavao, liječio, plakao, slavio, suosjećao, trpio,... Pred svima nama je izazov izlaska u stvarni život ljudi našeg vremena, ondje gdje su problemi i znakovi vremena koji direktno ili indirektno vape za Bogom. Baš u žarištu problema pozvani smo susretati Boga izlazeći iz sebe kako bismo, kao naš Učitelj, postali dodirljivi. No aksiom izlaženja ne označava samo prostorno izlaženje nego i pokrete u duhovnom životu koji zahtijevaju izlaske iz vlastitih stanja zarobljenosti i napuštanje uskih perspektiva koje ne dopuštaju da se u punini očituje lice Božje u svijetu. Tu se događa „sakrament svijeta“, o kojemu govori II. vatikanski koncil, a što neumorno ističe i papa Franjo. Rubni svijeta, potrebni svijeta – sakrament su sreća vjernika s Bogom. Upravo onako kako to želi Isus u Mt 25, 31-46: u gladnima, žednima, golima, bosima, zatočenima i sličnima prepoznavati samog Boga. Samo izlaženje ima moć da nas uvede u evanđeoski krug Života, naglasio je predavač. Bez prihvaćanja Isusova načina izlaženja nemoguće je biti dionikom punine Života, a Isusovo je izlaženje trajno. Isus je trajno „umiješan“ u naše živote, stoga smo i mi pozvani izlaziti da bismo bili „umiješani“ u živote onih koji su nas potrebni, istaknuo je vlč. Šuljić. Nakon meditacije, uslijedilo je euharistijsko klanjanje i slavlje sakramenta pomirenja. Vjerujem da uz temu o kojoj smo promišljali i molili zaista dobro pristaju stihovi pjesme „Povedi me“ s novog albuma vlč. Šuljića naslovljenog „Milosne kiše“ kojima u molitvenom duhu želim završiti ovaj kratki prikaz.

„Povedi me sa sobom
da zauvijek budem s Tobom.
Povedi me sa sobom,
jer život tek su snovi.
Ti Put si moj i Istina,
Ti moj si život novi.“

s. Marijana Mohorić

REDOVNIČKI ZAVJETI I MILOSRĐE

Kako ispravno shvatiti i živjeti redovničke zavjete u svjetlu milosrđa i Božje riječi okupljenim sestrama u samostanu Presv. Srca Isusova u Pomeriju, na spomendan bl. Alojzija Stepinca 10. veljače, govorio je vlč. dr. sc. Josip Bošnjaković, prof. na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu i Hrvatskom katoličkom sveučilištu u Zagrebu te voditelj bračnih i obiteljskih savjetovališta na području Đakovačko-osječke nadbiskupije.

Predavač je na početku zaželio sestrama da razmišljanje o evanđeoskim savjetima dotakne ne samo naš razum nego i srce, pa onda i ruke, tj. djelovanje.

U temelju milosrđa je Božji poziv da budemo ganuti drugima i onda upućeni prema njima. Razmišljanje o riječi „s-hvatiti“ upućivalo je na riječ „živjeti“ jer našim rukama komuniciramo ono što živimo. Naime, i stavom ruku mogu se izraziti redovnički zavjeti pa tako mislimo na poslušne ruke koje mogu biti otvorene, u stavu molitve, zatim siromašne ruke kojima se daje Bogu i drugima sve što se ima, te čiste ruke koje pripadaju Bogu, a onda i svima drugima. Ostaje na svakoj kako sebi odgovoriti kojim stavom ruku bismo pokazale neživljenje redovničkih zavjeta.

Živjeti po zavjetima ujedno znači biti u dinamičnom odnosu i za odnos s Bogom i s čovjekom. Različite životne situacije stavljaju nas u različite odnose prema drugima u kojima možemo imati prema sebi i drugima drukčije stavove. Polazeći od pretpostavke poštovanja sebe i drugih ušli smo u dinamiku rada u skupinama gdje smo imale priliku razmijeniti svoja iskustva i razmišljanja. Zaključak koji se nametnuo je potreba uspostavljanja odnosa koji pre-

poznaju dostojanstvo i vrijednost svake osobe te gledanja na čovjeka u dobrom svjetlu vjerujući da su ljudi sposobni za promjene, rast i zdrave međuljudske odnose. U konačnici, i onda kad „ja nisam OK, to je za Boga OK“. Ujedno je to i poziv svakoj da sebe i druge gledamo u Kristovu svjetlu milosrđa, jer življenje zavjeta ima smisla tek ako je okrenuto prema drugima.

U zaključnom dijelu ovoga susreta predavač je pozvao sestre na vježbu shvaćanja ruku, tj. osluškivanje što bi ruke druge osobe rekly da mogu govoriti o životu koji su proživjele, ali i o mogućnostima koje su tek pred njima.

s. Lidija Turić

ISPRAVNO SHVAĆANJE I ŽIVLJENJE ZAVJETA U SVJETLU MILOSRĐA

Na seminaru u Kući novicijata u Zagrebu, u subotu 24. veljače, sudjelovalo je deset sestara: s. Krešimira Vuleta, s. Anastazija Vukić i s. Dionizija Petric iz samostana u Slatini, s. Vinka Paulić, s. Jeronima Vuglovečki i s. Rozalija Težak iz samostana na Laščini te iz kuće domaćina s. Felicita Špehar, s. Danijela Lušetić, s. Benedikta Vunić i s. Silvana Fužinato. Sestre iz Ogulina, Gospića i Otočca, koje su nam se trebale pridružiti, nisu mogle doći zbog velikog snijega i lošeg vremena.

Seminar je vodio vlč. dr. Josip Bošnjaković koji nam je na zanimljiv način približio kako živjeti zavjete poslušnosti, siromaštva i čistoće u odnosu s drugima. Biti poslušna, biti siromašna, biti čista – takav način života možemo ostvariti samo ako imamo pravilan odnos s Bogom i našim bližnjima. Bez odnosa s drugima ne možemo živje-

ti svoje zavjete. Bog je ljubav i jedino uronjeni u Božju ljubav možemo pravilno vrednovati sebe i drugu osobu.

Sestre su bile podijeljene u četiri skupine: Ja nisam OK – ti nisi OK; Ja sam OK – ti nisi OK; Ja nisam OK – ti si OK; Ja sam OK – ti si OK. Mogle su pritom zajedno razmišljati o tome kako će osobe u pojedinim situacijama

govoriti, izgledati, pristupati drugima, graditi mostove... Svaka skupina iznosila je svoja zapažanja zaključivši da Božjim očima vrednujemo sebe i svoje bližnje. Ja sam OK, ti si OK - jedino ovim stavom možemo živjeti svoje zavjete i biti poslušne, siromašne i čiste te bez straha priznati svoje nedostatke: Ja nisam OK, ali za Boga to je OK.

U drugom dijelu razmišljali smo kako živjeti iz srca – Srce je zakon. Prisposoba o Milosrdnom Samarijancu pomaže nam razumjeti deset zapovijedi srca: vidjeti, sažaliti se, pristupiti, poviti rane, zaliti uljem i vinom, posaditi na živinče, odvesti, pobrinuti se, platiti, isplatiti. Mogu nas zahvatiti „bolesti“: narcisoidnost i egocentričnost, ravnodušnost prema bližnjima u potrebi.

Potom nam je voditelj preporučio osam kriterija za zdrav odnos prema Bogu i bližnjemu Dragana Pavelića: sposobnost ljubiti, sposobnost igrati, sposobnost uživljavanja, sposobnost za humor, sposobnost čekati (nešto ili nekoga), sposobnost sanjarenja, sposobnost samovati, sposobnost zahvalnosti.

U podne smo imali sv. misu, Srednji čas i objed koji nam je pripremila s. Viliber

ta Čepelja. Nakon objeda imale smo razgovor s vrhovnom glavaricom s. Nives Stubičar i s. Dobroslavom Mlakić o gorućim pitanjima naše Družbe.

U trećem dijelu razmišljali smo na temelju evanđelja o Isusovim čudesnim rukama po kojima su se događala silna djela. Zatim smo mazale jedna drugoj ruke kako bismo znale vrednovati sve ono što svojim rukama možemo učiniti u službi Boga za naše bližnje.

Hvala vlč. Josipu na strpljivosti i uloženom trudu, na uspješnom i, nadamo se, plodnom seminaru. Hvala i sestrama za gostoprimstvo i lijepo zajedništvo.

s. Rozalija Težak

PAPA POZVAO NA MOLITVU ZA FORMACIJU U DUHOVNOM RAZLUČIVANJU

Papa Franjo je u svojoj molitvenoj nakani za mjesec ožujak pozvao da se molimo za formaciju u duhovnom razlučivanju. Doba u kojem živimo poziva nas da razvijemo duboku sposobnost razlučivanja – kazao je Papa u prigodnoj video-poruci. Razlučiti među svim glasovima koji je Gospodinov, koji je Njegov glas koji nas vodi prema uskrsnuću, životu, i glas koji nas oslobađa od upadanja u kulturu smrti. Imamo potrebu „nutarnjeg čitanja“ onoga što Gospodin traži od nas kako bismo živjeli u ljubavi i nastavili njegovo poslanje ljubavi – istaknuo je Sveti Otac te zaključio – Molimo zajedno kako bi čitava Crkva prepoznala hitnost formacije u duhovnom razlučivanju, kako na osobnom tako i na zajedničkom planu.

Izvor: redovništvo

DUHOVNE VJEŽBE U VAZMENOJ OSMINI

U Domu pastoralnih susreta u Lovranu od 2. do 8. travnja nas trideset sestara sudjelovalo je u duhovnim vježbama koje je predvodio isusovac p. Niko Bilić. U našim razmatranjima bavile smo se biblijskim izvješćima i nastojale u svjetlu Božje Riječi promisliti o vlastitim iskustvima u životu naših zajednica i onima na mjestima našeg djelovanja izvan njih, u pastoralu, ustanovama, školama, itd. Tako smo razmatrali o primjerima plodonosne molitve žena i njihova života s Bogom i za narod, koje je voditelj izdvojio iz Starog i Novog zavjeta.

U razmatranjima se provlačila nit o zahtjevu obraćenja i zajedništva, slušanja glasa Božjega i praštanja te potrebi izlječenja koje može izvesti samo Gospodin. Nakon svakog nagovo-

ra p. Bilić nas je suočio s određenim pitanjima koja su trebala staviti u korelaciju određeno biblijsko iskustvo i naše iskustvo života u vjeri i posvećenju koje smo bile pozvane prepustiti Božjem milosnom djelovanju kako bi se dogodio „preokret“.

Na kraju duhovnih vježbi molile smo Put svjetla čije su postaje napisale sestre, a potom smo slavili euharistiju i obnovili svoje redovničke zavjete. Iako okružene radovima u Domusu Laurana, imale smo priliku povući se u osamu iz svakodnevnih dužnosti i briga i dopustiti Isusu da nam se još više približi na našem putu vjere i posvećenja, da se „sagne“ nad nama i nad našim poniženjima, da nas „vrati“ na naše mjesto služenja u ljubavi, da nam se objavi kao Prethodnik, Suputnik i Svjetlo te nas obnovljene pošalje k svima koji nas trebaju.

s. Velimira Marinović

DUHOVNE VJEŽBE (13. - 19. svibnja 2018.)

Naš redovnički život satkan je od molitve i rada koji se izmjenjuju i koji nam pomažu u postizanju cilja našeg života: spasenju duše i tijela. Da bismo mogli bolje ispuniti svoje poslanje u ovom svijetu, posebno u svojoj redovničkoj zajednici, potrebni su nam trenuci odmora za tijelo i duhovna obnova za dušu. Biblijski pisac zapisao je: „I blagoslovi Bog sedmi dan i posveti, jer u taj dan počinu od svega djela svoga koje učini“ (Post 2, 3). I ove godine od 13. do 19. svibnja tridesetak sestara sudjelovalo je u duhovnim vježbama u Lovranu, a vodio ih je p. Anto Lozuk, DI.

Voditelj nas je u uvodnom razmatranju podsjetio na glavne označnice duhovnih vježbi i dao nam upute kako ćemo ih najbolje obavljati. Dnevno nam je u dva nagovora davao dovoljno sadržaja za osobno razmatranje. Od velike pomoći bili su nam i priloženi materijali u pisanom obliku. Svaki dan prema određenom dnevnom redu obavljali smo euharistijsko klanjanje pred izloženim Presvetim i njemu prinosile svoje potrebe, zahvale, prošnje, molitve za potrebe onih koji su s nama, koji su se preporučili, za našu Družbu, Crkvu, svijet... Voditelj nam je kao moto više puta ponavljao: *Mi redovnici, redovnice, svećenici trebamo biti profesionalci vjere!* Teško bi bilo iznijeti sve o čemu smo imale prilike razmatrati. Ipak, iz obilja misli i poticaja izdvajam viziju zavjeta čistoće na temelju Blaženstava.

1. Blago gladnima i žednima pravednosti, oni će se nasititi

Za ljudsku pravdu brinu se institucije koje vode društvo ili Crkvu. U Isusovo vrijeme su za pravdu bili zaduženi književnici i farizeji. Kad Isus govori o pravdi ne misli na pravdu ovoga svijeta, nego na svoj odnos prema Ocu. Očeva volja predstavlja jedini kriterij pravednosti. Pravedan je onaj koji je u skladu s voljom Oca nebeskog, koji se sviđa Ocu nebeskom. Gladni i žedni pravednosti su oni koji gladuju i žeđaju za ljubavlju Oca nebeskog, koji se žele svidje-

ti Ocu nebeskom. Isus se predstavlja kao utemeljitelj nove pravednosti. Nova pravednost sastoji se u gladovanju i žeđanju da sebe usavršim u Bogu, u nastojanju da doprem do Oca nebeskog i da mu se svidim. Isus nije rekao: Blago onima koji su ostvarili tu pravednost, nego koji teže postići je. Primjeri pravednosti u Evanđelju koje mi nikada ne bismo takvima priznali, između mnogih su: desni razbojnik i carinik koji se moli uz farizeja. Kakve veze ima glad i žeđ za pravdom i savjet čistoće? Onaj, ona koji ne osjeća potrebu da se sviđi Ocu nebeskom nikada neće shvatiti na što ga poziva savjet evanđeoske čistoće. Treba težiti prema tome da se sviđimo Ocu nebeskom.

2. Blago milosrdnima, oni će zadobiti milosrđe

Čovjek postaje mio Bogu ako je gladan i žedan Božje naklonosti. Već s tim postaje pravednik, ali pravednik početnik. Isus želi savršene pravednike koji su slični Božjoj pravednosti. U čemu se sastoji Božja savršenost, pravednost? Milosrđe i milosrdna ljubav su pravednost za kojom trebamo težiti. To je ljubav bez ograničenja, uvjeta, računice, ljubav koja najviše sličí Božjoj ljubavi. U milosrđu nema podmirivanja računa, ono nije odgovor na darovanu ljubav, nego predstavlja samu darovanu ljubav. Pokloniti srce bez računice, iz čiste ljubavi, znači ostvariti samu srž, najveći domet siromaštva. To znači također ostvarivati temeljnu pretpostavku za usvajanje savjeta evanđeoske čistoće. Ako netko teži prema ostvarenju savjeta evanđeoske čistoće, ovaj stav milosrdne ljubavi jedna je od najvažnijih pretpostavki. Mi trebamo biti spremni dati sve iz ljubavi.

3. Blago čistima srcem, oni će Boga gledati

Glad i žeđ za pravdom težnja su za savršenošću prema kriteriju nebeskog Oca. Ta savršenost upravljena je prema milosrdnoj ljubavi, ljubavi koja je slična onoj kakvu ima Bog. Ondje gdje prebiva takva ljubav, ljubav koja je čista od svake sebičnosti, svake računice, ondje nastaje čisto srce. Čisto srce u kršćanskoj mistici jedan je od najstarijih i najvažnijih pojmova. Čisto srce je nutarnje područje čovjekova bića na kojem se Kristovo svjetlo odražava kao u ogledalu. U nečistom srcu vlastito, sebično ja, pomiješano je s prljavim mislima, željama i redovito se potpuno skriva iza stvari kojima se okružilo i koje ga možda, prikazuju velikim, duhovnim, savršenim. U nečistom srcu postoji smutnja, dvostrukost. Ponekad je nismo svjesni. No, mnogo puta je ne priznajemo ni sebi, ni ljudima, ni Bogu. Naprotiv, čisto srce je nepodijeljeno srce, slobodno srce, okrenuto potpuno prema Bogu.

Isusovo Srce je savršeno, čisto srce. Ono poput savršenog ogledala odražava lik nebeskog Oca. Ideal savjeta evanđeoske čistoće je čisto srce, srce suobličeno srcu nebeskog Oca.

Na II. vaticanskom saboru zavjet čistoće stavljen je na prvo mjesto. Zašto se to dogodilo? Za razliku od druga dva evanđeoska savjeta, ovaj savjet u najpotpunijem smislu riječi predstavlja savjet. Siromaštvo i poslušnost naloženi su svima; oni nisu samo savjeti nego su, na neki način, zapovijedi. Celibat, čistoća naložena je samo nekima, *onima koji imaju uši da čuju*, koji mogu shvatiti neka shvate. Sam savjet evanđeoske čistoće temelji se na primjeru našega Gospodina Isusa Krista, na primjeru njegove djevičanske Majke i na primjeru onih koji su Isusa nasljeđovali u konkretnom životu.

Primjer Gospodina Isusa je presudan. On je također imao ljudsko tijelo sa svim ljudskim potrebama, ali odrekao se tjelesne i afektivne dimenzije ljudske ljubavi. U isto vrijeme postao je tvorca novog svijeta kojemu je temeljni, osnovni zakon ljubav. S Isusom Kristom nastaje nova logika, novi poredak. U tom poretku je najplodnije sjeme žrtva. To vrijedi za sva područja, pa i za područje našeg tijela. Sve darove koje imamo (naše tijelo je jedan od najvažnijih i najveći darova) trebamo na kraju žrtvovati. Prema novoj Isusovoj

logici najvažniji, najplodniji, najsudbonosniji odnosi prema drugim osobama nastaju ondje gdje smo spremni odreći se tjelesne i afektivne dimenzije ljubavi. Tekstovi koji su najvažniji za utemeljenje ovoga savjeta su: Mt 19, 3-12 (i paralelni tekstovi kod Marka i Luke), Mt 22, 23-32 i 1 Kor 7. Zaključak tih rasprava uvijek je savjet celibata te zaključne riječi: *tko ima uši neka čuje*, tko može razumjeti neka razumije. Pavao u 1 Kor 7 preporuča onaj put koji je on izabrao. Jedan duhovni pisac ovako sažima misli o čistom srcu.

Čisto srce je nepodijeljeno srce, slobodno srce, jednostavno srce, srce okrenuto potpuno prema Bogu. Ono ne želi ništa zadržavati za sebe. U čistom srcu nema smutnje, nepoštenja, nema laži. Čovjek čistoga srca gleda Boga licem u lice. Čisto srce poput savršenog ogledala odražava ljepotu Božje ljubavi i Božjega bića. Čovjek čistog srca postaje tvorac novog svijeta. Čovjek čistog srca je najviša točka kršćanske mistike i kršćanskog puta.

Zahvaljujemo Bogu za milost što smo mogle obavljati duhovne vježbe pod vodstvom p. Lozuka, zahvaljujemo za njegovu raspoloživost da nam na razumljiv način približi ljepote i zahtjevnosti redovničkog života prema evanđeoskim savjetima, odnosno našim zavjetima. Neka posijano sjeme Božje i ljudske riječi urodi obilno u našim srcima i zajednicama u kojima živimo i radimo.

s. Nives Stubičar

Kako ja gledam raspelo? Kao umjetničko djelo, da vidim je li lijepo ili ne? Ili gledam unutar, unutar rana Isusovih sve do njegova Srca? Gledam li otajstvo Boga satrvenog do smrti, poput roba, poput zločinca? Ne zaboravite ovo: treba gledati raspelo, ali gledati ga unutra. Postoji ona lijepa pobožnost moljenja Očenaša za svaku od pet rana: kad molimo Očenaš pokušavamo ući kroz rane Isusa unutra, unutra, upravo u njegovo Srce. I tamo ćemo naučiti veliku mudrost Kristova otajstva, veliku mudrost križa.

Papa Franjo

Generalni kapitul Družbe

XIX. Generalni kapitul naše Družbe
održat će se od 1. do 10. srpnja
u samostanu Srca Isusova u Rijeci, Pomerio 17.

Jubilarna slavlja sestara

U utorak 14. kolovoza 2018. godine
zahvalit ćemo Gospodinu za sestre koje ove godine slave redovničke jubileje.

Dijamantni redovnički jubilej slavi:

s. Betarica Opašić

Zlatni redovnički jubilej slave:

s. Pankracija Žižić

s. Terezijana Bilić

s. Timoteja Miloloža

Slavlju prethode duhovne vježbe za sestre koje će se održati
u Kući matici na Drenovi od 6. do 12. kolovoza 2018.,
a predvodit će ih p. Branko Zebić, OCD.

Redovnički dani u 2018. godini

U organizaciji Povjerenstva za trajnu formaciju redovnika
i redovnica Hrvatske redovničke konferencije redovnički
dani u 2018. godini održat će se u sljedećim terminima:

- Split, 21. i 22. rujna 2018.
- Dubrovnik, 22. rujna 2018.
- Zagreb, 28. i 29. rujna 2018.
- Rijeka, 29. rujna 2018.
- Đakovo, početkom listopada 2018.

Molitva za nova duhovna zvanja

Svakog **19. u mjesecu** naša Družba se pridružuje molitvi za nova duhovna zvanja prema dogovoru s Povjerenstvom za promicanje redovničkih zvanja pri Hrvatskoj redovničkoj konferenciji.

Toga dana neka se u našim zajednicama organiziraju molitveni susreti.

Pastoral mladih i animacija zvanja

Za informacije i dogovore o susretima i duhovnim obnovama za mlade možete se javiti na adresu:

Povjerenstvo za pastoral mladih i animaciju zvanja

Cvetkov trg 5, 51 000 Rijeka

Tel. 051 254 266

e-mail: zov.srca@gmail.com

Ljubav i mir ne
trebaju velikih riječi,
nego mnogo malih i
konkretnih djela.

Papa Ivan XXIII.

ANA S. KONSOLATA KOVAČEVIĆ

U četvrtak 8. ožujka preminula je u 91. godini života i 66. godini redovništva s. Konsolata Kovačević. Rođena je 2. srpnja 1927. u Ivanovcima (Valpovo) od oca Tome i majke Petre rođene Majdanić. Dan poslije krštena je u župi Gospe Snježne u Harkanovcima, a krizmana 13. rujna 1946. U Ivanovcima je završila pučku školu. U travnju 1950. godine odaziva se pozivu na redovnički život i odlazi u Družbu sestara Presv. Srca Isusova. Bližu pripremu za redovnički život započela je 15. rujna 1951. Privremene zavjete polaže 16. rujna 1952. u samostanu Srca Isusova u Crikvenici, a doživotne 3. listopada 1958. godine. S. Konsolata je bila skromna i požrtvovna osoba koja je tiho i nesebično darivala sebe u službama koje su joj bile povjerene. Često je premješтана u svrhu pomoći ondje gdje prilike života i rada nisu bile nimalo lagane. Tijekom više od šezdeset godina redovničkog života služila je Bogu i bližnjima ponajviše u domaćinstvu, kao sakristanka, a u župama je radila i teške poslove pomažući oko obnove crkvenih objekata. Od 1952. do 2012. djelovala je u Slatini, Zagrebu, Rijeci, Oštarijama, Crikvenici, Omišlju, Lovranu, Divjakama, Brod Moravicama, Ravnoj Gori, Vrbovskom, Bakru, Gospiću, Senju, Dobrinju, Ličkom Osiku. Od 4. kolovoza 2012. godine s. Konsolata je boravila u Kući matici na Drenovi gdje je pomagala koliko su joj to snage dopuštale i žrtvovala se za Družbu i Crkvu. U posljednjih nekoliko mjeseci polagano je gubila snage. Do časa prelaska u vječni život bila je posve svjesna svoga stanja i zazivala Božje smilovanje riječima: „Za ljubav Božju, sve za ljubav Božju!“. U tom prikazanju dovršila je svoje zemaljsko putovanje i preselila se u vječnost u noći 8. ožujka 2018. Sprovedne obrede, u petak 9. ožujka, predvodio je vlč. Kristijan Mlanar. S. Konsolata je pokopana na starom groblju Donja Drenova. Neka joj Gospodin udijeli spokoj u nebeskoj domovini i nagradi je za sve patnje koje je s ljubavlju podnijela za života.

s. Marijana Mohorić

„Slatki plod svih muka
nek' mi bude da se
sjedinem s Tobom. Ako
pak u tvom dragom
Srcu mi je suđeno
umrijeti, o slatka, o
draga smrti, bit ćeš
život za mene.“

Sl. Božja
Marija Krucifiksa Kozulić

TRI STUPA POSVEĆENOG ŽIVOTA

Duh Sveti je kreativan, znatiželjan, tvorac različitosti, ali istodobno i tvorac jedinstva. On čini jedinstvo Tijela Kristova, jedinstvo posvećenja – naglasio je Papa. U svom je govoru, Bogu posvećenim osobama, Sveti Otac je zazvao Duha Svetoga da bude voditelj kako bi im pomogao naći „istinske kriterije“ kako se ne bi izgubili u „magli svjetovnosti, provokacijama i ratobornom duhu“. Istinski su kriteriji molitva, siromaštvo i strpljivost, tri stupa posvećenog života.

MOLITVA je u posvećenom životu zrak koji daje da dišemo onaj prvi poziv, te da ga obnovimo. Bez toga zraka ne možemo biti dobre Bogu posvećene osobe. Možda ćemo biti dobri ljudi, kršćani, katolici koji rade u mnogim djelima Crkve, ali posvećenje moramo stalno obnavljati u molitvi i susretu s Gospodinom.

SIROMAŠTVO je, kako je rekao sveti Ignacije Lojolski, „majka i bedem posvećenog života“, brani od duha svjetovnosti. O duhu siromaštva ne može se pregovarati, jer postoji opasnost da se prijeđe iz "vjerskog posvećenja" u "vjersku svjetovnost". Radi se o tri stupnja. Prvi je novac, odnosno nedostatak siromaštva. Drugi je taština koja ide sve do umišljenosti i u malim stva-

rima. Treći je stupanj oholost iz kojeg proizlaze sve mane. No, prvi je stupanj navezanost na bogatstvo: čuvajući se toga drugi poroci ne dolaze.

STRPLJIVOST, mislimo na onu koju je imao Isus da bi ispunio svoje poslanje, to je uvjet pod kojim je nakon Posljednje večere išao na Maslinsku goru. Bez strpljenja razumljivo je da ima ratova u zajednici, karizma na generalnim kapitulima i nekih odluka koje su donesene zbog poteškoća života u zajednici, kao što je gubitak zvanja. Budite oprezni u odnosu prema molitvi, siromaštvu i strpljenju, nastavite ih proučavati da bi bio plodan vaš život kao Bogu posvećenih osoba.

Papa Franjo

SRCE ISUSOVO VELIČANSTVA BESKRAJNOGA

Tko od nas ne bi želio susresti Isusa u njegovu ljudskom obličju, vidjeti ga, s njime razgovarati, povjeriti mu se, pokazati mu svoju ljubav?! - Kad se negdje pojavi neki vidjelac ili vidjelica ljudi se okupljaju, žele vidjeti, žele senzaciju.

Mi smo ipak sretnici jer je dovoljno otvoriti oči i pogledati oko sebe da bismo vidjeli veličanstvo Boga našega, kako je to divno izraženo na mnogim stranicama ne samo Biblije nego i mnogih drugih knjiga i članaka, ovjekovječeno bojama i pjesmama.

Psalmisti i mnogi biblijski molitelji zahvaljuju Bogu Stvoritelju za njegovu beskrajnu ljubav i veličanstvo u stvaranju svega na nebu i na zemlji.

Isus nam je ostavio mnogoliku prisutnost. Saborska Uredba o svetoj liturgiji govori o njegovoj raznolikoj prisutnosti u bogoslužju: „Krist je u svojoj Crkvi uvijek prisutan, a osobito u liturgiji. Prisutan je u misnoj žrtvi ali i u osobi službenika jer se ‘svećeničkom službom sada prinosi onaj isti koji je onda na križu prikazao sebe’ – pod euharistijskim prilikama. Prisutan je svojom moći u sakramentima pa, kad netko krsti, sam Krist krsti. Prisutan je u svojoj riječi jer doista on sam govori kad se u Crkvi čita Sveto pismo. ‘Gdje su dvojica ili trojica sabrana u moje ime, tu sam i ja među njima’ (Mt 18, 20)“ (SC, 7).

Mi vjernici imamo, dragocjenu trajnu prisutnost Isusovu s nama, među nama, u nama i to ponajprije pod prilikama kruha i vina. Na Posljednjoj večeri Isus je nad kruhom rekao: „Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje“, a nad vinom: „Ovo je krv moja koja se za vas prolijeva“ i dodao: „Ovo činite meni na spomen!“ Za nas nema uzvišenije molitve, ni slavlja, niti pobožnosti od svete mise kojom je Isus omogućio da se njegova žrtva s Kalvarije obnavlja i posadašnjuje na nekrvni oblik, po rukama svećenika. Posljednja večera značila je vrhunac Isusove ljubavi prema učenicima i prema svima nama, a nastavlja se i ponazočuje u svakoj svetoj misi. Za prve kršćane bilo je nezamislivo ostati bez nedjeljnog „lomljenja kruha“, tj. bez euharistije. Susret s Kristom i braćom bio je za njih središnji događaj čitavog tjedna.

Trebali bismo biti radosni i sretni radi Isusove prisutnosti posebice u svetoj misi te pjevati *aleluja* - usklik radosti i hvale kao što su to činili prvi kršćani; ne doživljavajući nedjeljnu svetu misu ponajprije kao crkvenu zapovijed, nego kao ushit duše koja kliče slavu, hvalu i pohvalu u radosti neizmjerne Božje prisutnosti.

U svetoj misi, poslije Prikazanja, u Predslovlju svećenik daje hvalu i slavu Bogu molitvom: „Uistinu je dostojno i pravedno, pravo i spasonosno, da vazda i svagdje zahvaljujemo tebi, Gospodine, sveti Oče, svemogući vječni Bože, po Kristu našem Gospodinu“. Ta svečana zahvala završava: „I zato, s anđelima i arkandelima, s prijestoljima i gospodstvima i sa svom nebeskom vojskom pjesmu tvoje slave pjevamo bez prestanka“ i Božji narod nastavi pjevati ili recitirati: „Svet, svet, svet Gospodin Bog sabaot. Puna su nebesa i zemlja Tvoje slave hosana u visini. Blagoslovljen, koji dolazi u ime Gospodnje, hosana u visini“.

Ovo je uvod u blagoslovljeni trenutak posvećenja - pretvorbu. Svećenik tada pruža ruke nad euharistijske darove, zaziva Duha Svetoga po kojem se zbiva ova tajna vjere - promjena kruha i vina u Isusovo Tijelo i Krv. U svetoj pričesti, ako smo dostojni, njim samim se hranimo.

Sretni smo što je u svetoj misi prisutan Gospodin Isus, Spasitelj, možemo ga vidjeti - duhovnim očima, očima vjere, susresti, s njim se hraniti, razgovarati, s Isusom ići kroz život. Molimo Mariju, Majku Euharistije da nas uvede u tajnu svete mise. Odlučimo da ćemo biti revniji slavitelji svete mise i našim životom veličati Gospodina.

Srce Isusovo, veličanstva beskrajnoga, smiluj nam se!

s. Robertina Medven

LITANIJE PONIZNOSTI

Isuse blaga i ponizna srca, učini srce moje po Srcu svome!

Od moga vlastitoga htijenja, oslobodi me, Gospodine!

Od čežnje za ugledom, oslobodi me, Gospodine!

Od čežnje za obljubljenošću, oslobodi me, Gospodine!

Od čežnje da budem tražen, oslobodi me, Gospodine!

Od čežnje za počastima, oslobodi me, Gospodine!

Od čežnje za pohvalama, oslobodi me, Gospodine!

Od čežnje da budem najomiljeniji, oslobodi me, Gospodine!

Od čežnje da od mene traže savjete, oslobodi me, Gospodine!

Od čežnje da mi se odobrava, oslobodi me, Gospodine!

Od čežnje da budem shvaćen, oslobodi me, Gospodine!

Od čežnje da mi dolaze posjeti, oslobodi me, Gospodine!

Od straha da ću biti ponižen, oslobodi me, Gospodine!

Od straha da ću biti prezren, oslobodi me, Gospodine!

Od straha da ću biti odbačen, oslobodi me, Gospodine!

Od straha da ću biti oklevetan, oslobodi me, Gospodine!

Od straha da ću pasti u zaborav, oslobodi me, Gospodine!

Od straha da će mi se podrugivati, oslobodi me, Gospodine!

Od straha da će me sumnjičiti, oslobodi me, Gospodine!

Od straha da će me vrijeđati, oslobodi me, Gospodine!

Od straha da ću ostati napušten, oslobodi me, Gospodine!

*Da druge volim više nego sebe,
obdari me, Gospodine, da to želim!*

*Da druge cijenim više nego sebe,
obdari me, Gospodine, da to želim!*

*Da drugi u javnome mnijenju rastu, a ja da se umanjujem,
obdari me, Gospodine, da to želim!*

*Da se druge slavi, a mene zaboravi,
obdari me, Gospodine, da to želim!*

*Da se druge koristi, a mene zanemari,
obdari me, Gospodine, da to želim!*

*Da drugi imadnu prednost u svemu,
obdari me, Gospodine, da to želim!*

*Da drugi budu svetiji od mene, i da bih i ja bio svet koliko god mogu,
obdari me, Gospodine, da to želim!*

*Da budem neznan i siromah,
Gospodine, daj da za to budem raspoložen!*

*Da budem lišen prirodnih savršenosti tijela i duha,
Gospodine, daj da za to budem raspoložen!*

*Da se na mene više ne misli,
Gospodine, daj da za to budem raspoložen!*

*Da me se zaposli najmanje cijenjenim poslovima,
Gospodine, daj da za to budem raspoložen!*

*Da se ne udostoje niti poslužiti se mnome,
Gospodine, daj da za to budem raspoložen!*

*Da se i ne traži moje mišljenje,
Gospodine, daj da za to budem raspoložen!*

*Da me stave na zadnje mjesto,
Gospodine, daj da za to budem raspoložen!*

*Da mi se ne iskaže ni jedna pohvala,
Gospodine, daj da za to budem raspoložen!*

*Da me sramote u zgodno i nezgodno vrijeme,
Gospodine, daj da za to budem raspoložen!*

Blaženi koji trpe progon zbog pravednosti, njihovo je Kraljevstvo nebesko.

Sl. Božji kardinal Rafael Merry del Val y de Zulueta

MARIJA NA SVOJU DJECU U POTREBI „MILOSTI S RUKU LIVA“

Marija je prihvatila Božju volju i stavila svoj život u njegove ruke. „Blažena ti što povjerova da će se ispuniti što Ti je rečeno od Gospodina!“ (Lk 1, 45) – pozdravlja je rođakinja Elizabeta. Marija odgovara pjesmom iz dna svoje duše: *Veliča duša moja Gospodina i kliče duh moj u Bogu mome Spasitelju*. I dalje niže kitice hvalospjeva veličajući Božja djela. Njezinoj raspjevanoj raspoloživosti Bogu odgovara raskoš svibnja, ljepota prirode u cvatu, prava čarolija proljeća. I u nama zatreperi priroda svojim magičnim tkivom. Pjesnik planinske Majke Krasnarske i planinskog pejzaža Milan Pavelić pjeva:

„Svibanj baca sag od cvijeta
Poljem, lugom, humom, dragom,
Tajno tiho cvjetnim sagom
Gospa šeta;
Iznad šuma, trava, njiva
Milost joj se s ruku liva,
Sunce joj je kruna sveta.“

Đuro Sudeta priziva ptičice da njoj, punoj milosti, sjajnijoj od izlazećeg sunca, uzvišenoj nad sve ljude i svece upute svoje pozdrave zajedno s vjernim narodom koji svojoj najsvetijoj Majci kliče *Anđeo Gospodnji*:

„O dođite u ovoj zori,
malene ptičice,
Franjine sestrice!
Majka već dolazi!
Pjevajmo, molimo dobri Angelus:
Zdravo Marijo,
Majko Božja!
Zdravo!“

Pjesma razigranim akordima zasnovana na dubokoj proživljenosti i dubokim osjećajima izražava ljubav prema Blaženoj Djevici Mariji, Kraljici svibnja, Majci Crkve... Marija u sebi sažima spoj veličine majčinstva, snagu žrtve, milosti, savršenstvo ljubavi i čudesnost Božjeg plana. Njezin život bio je život trpljenja, boli i ljubavi. Nakon Šimunova proroštva da će joj mač probosti dušu, tražila je žalosna Isusa kojeg je izgubila u hramu i onda shvatila da On pripada nebeskom Ocu. Zato je Marija zaštitnica svih

onih koji u svom životu sve očekuju od Boga. Ona je Majka Crkve jer je najuže sjedinjena s Kristom koji je utemeljio Crkvu. „Marija svijetli putujućem Božjem narodu kao znak pouzdane nade i utjehe“ (LG, 68). Zato je ona zagovornica koja na svoju djecu u potrebi „milost s ruku liva“. Kao brižna majka ona neprestano zove na obraćenje, na molitvu, jer želi spasiti svu svoju djecu. Isus nam ju je dao za majku s križa. Ona je dar svima nama. Podno križa **uči nas da ostanemo vjerni** pod svaku cijenu do posljednjeg trenutka.

Tijekom povijesti kad je svijet bio pritisnut teškim nevoljama, Marija dolazi pomoći svojoj djeci. U prvom svjetskom ratu u podne 13. svibnja 1917. g.

u Irijskoj dolini, nedaleko Fatime, ukazuje se djeci i po njima šalje poziv ljudima da se Bogu vrate – molitvom, postom i pokorom. U rukama je imala krunicu i potiče djecu neka mole krunicu i tako ublaže srdžbu Božju. Krunica postaje lanac ljubavi i spasenja kojim možemo obuhvatiti sve one za koje želimo moliti, kao i životne prilike i utjecati na njih.

U drugom ukazanju Gospa je pokazala Luciji svoje srce ovijeno trnjem i uputila riječi: „Imaj sažaljenja prema Srcu svoje Presvete Majke, izbodenom trnjem, što ga svaki trenutak u njega zabadaju nezahvalni ljudi. Poruči svima onima koji se u pet prvih subota u mjesecu zaredom ispovjede, pričeste, izmole krunicu i 15 minuta ostanu sa mnom u razmatranju o otajstvima krunice, a s nakanom da mi pruže zadovoljštinu, obećajem svoju prisutnost u trenutku smrti i dobit će sve milosti koje su im potrebne da spase dušu!“ Srce Marijino poziva i nas da se raspoloživo uključimo u pobožnost prvih subota u mjesecu.

Svakog dana treba nam zaštita i zagovor Majke kojoj je mač boli probio srce. Prebirući zrnca krunice slijedimo Mariju upijajući njezinu prisutnost u otajstvima spasenja. Isus je iz ljubavi prema svojoj Majci spreman na milosrđe. „Ljubav prema Majci Božjoj zalog je opstanka hrvatskog naroda“ – govorio je bl. Alojzije Stepinac.

Mariju, milosti punu, molimo za nova duhovna zvanja koja su nasušna potreba naše Družbe.

s. Robertina Medven

PUŠTA BOG MNOGE LJUDE U TVOJ ŽIVOT

Pušta Bog mnoge ljude u tvoj život, jedne da bi te naučio kakav trebaš biti a druge da ti pokaže kakav ne smiješ biti.

Pušta Bog mnoge ljude u tvoj život da ne prečuješ onaj njegov poziv da su svi ljudi braća i da se tako prema njima trebaš odnositi, koliko ti god nekada bilo teško zbog težine nečijeg karaktera.

Pušta Bog mnoge ljude u tvoj život da ti budu oslonac u teškim trenucima, ohrabrenje kada posustaješ i nada kada sve gubiš.

Pušta Bog mnoge ljude u tvoj život da bi bili svjedoci tvoga života, da ti budeš svjedok onoga kome si povjerovao i da se tako ono svjetlo vjere prenosi dalje.

Pušta Bog mnoge ljude u tvoj život da umaniš nečije brige, da ugriješ nečiju hladnoću, da pružiš nekome blizinu i da se po tebi ovaj svijet suobličuje slici nebeskog kraljevstva, pušta ih da se držiš obećanja datog sebi i ne odustaneš od svojih ciljeva kada je teško i kada te nitko ne gleda.

Pušta Bog mnoge ljude u tvoj život da bi u tebi probudio čitav niz lijepih emocija, da bi

imao uspomene i iz jedne dalje perspektive sa zahvalnošću gledao na svoj protekli život.

Pušta Bog mnoge ljude u tvoj život da bi na povredama ojačao, na razočarenjima nešto naučio, a na gubicima bio zahvalan za dobitke.

Pušta Bog mnoge ljude u tvoj život da udalji od njega neke druge koji ti neće dobro doći i s čijom se prisutnošću ne bi mogao lako nositi. Lepeza je različitih ljudi koji prolaze kroz tvoj život i svi oni imaju neki smisao, smisao kojega trenutno ne možeš razumjeti ali nakon nekog vremena će ti sve biti jasno.

Pušta Bog mnoge ljude u tvoj život da bi se naučio cijiniti njegovu prisutnost u svom životu i da bi po svakoj osobi gledao jedan dio Božjeg lica. Zato budi dobar prema onima koji ulaze u tvoj život, a još bolji prema onima koji izlaze, no više od svega onima koji ostaju ne propusti iskazati ljubav jer oni radi toga i jesu tu.

Mario Žuvela

Ako želimo rasti i puniti se ljubavlju Božjom, trebamo položiti svoj život na tri važne stvarnosti – križ, hostiju i Djevicu: *crux, hostia et Virgo*...

To su tri otajstva koja Bog daje svijetu kako bi uredio, oplodio, posvetio naš unutarnji život i naše usmjerenje prema Isusu.

Ta tri otajstva treba razmatrati u tišini.

Kardinal Robert Sarah

